

אדם, אדם ושבת שלו אולם אחת היא שבתו של עולם

שלום יוסף שפירא

אסופה מלווה לשבת

מיתרים
רשת לחינוך יהודי משלב

עורכת: **נעמה כהן גולדנברג**

עיצוב גרפי: **אריאלה עציץ**

עריכת לשון וניקוד: **רותי קליין**

תודה לחברינו במדרשה באורנים שסייעו במציאת ניקוד לשירים רבים

תודות ליוצרים שבנדיבות ליבם אפשרו לנו להשתמש ביצירתם:

עלי אלון - תהילים על הדשא הגדול

אהוד בנאי - יום כדור הארץ

אלחנן ניר - בקשה למוצאי שבאעס

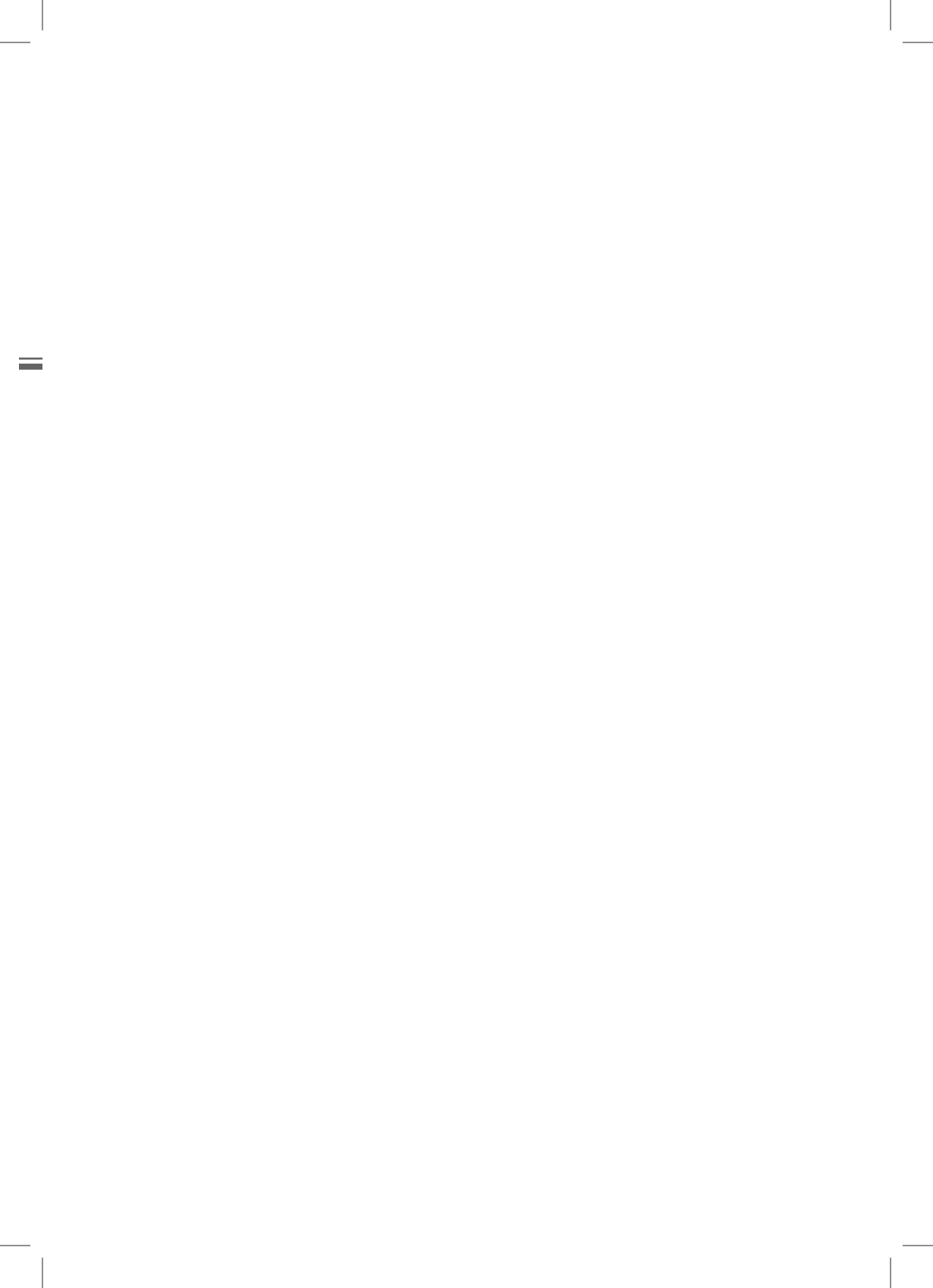
אתי שוסטיק - כמה שאני אוהבת את הבוקר של יום שבת

כל הזכויות לשירים וליצירות הספרות שמורות למחברים, לאקו"ם ולהוצאות הספרים

תוכן עניינים

5	יום שישי הגיע
11	לפנות ערב
19	ברוך בואך
22	קידוש לליל שבת
25	אתקינו סעודתא
33	ברכת המזון
43	עונג שבת
55	שבת בבוקר יום יפה
59	קידוש היום
61	הללויה
75	שער הרחמים
87	המבדיל
88	הבדלה
94	מפתחות

יום שישי הגיע..

יום שישי הגיע..

מתנות קטנות

מילים: נועם חורב

לחן: רמי קלינשטיין

זה עוד יום ששני, נושם את האויר
האור והצל משחקים שוב תופסת.
השלחן ערוך, תמונות ילדות על הקיר,
שירות לבנות חוזרות מבית כנסת.
והריח הזה ששורט לי את הלב,
מתגנב מתגנב ופותח דלתות
אל אשר קטן, אל אותו שיר ישן
שעובר אצלנו במשך דורות.

מתנות קטנות,

מישהו שלח לי מתנות קטנות.
רסיסים של כונה, עגולים של אמונה,
מתנות קטנות,
מישהו שלח לי מתנות קטנות.
כמו הכוח לקבל את מה שאין את מה שיש,
מה עוד אפשר כבר לבקש?

זה עוד יום ששני, מרפסת ועתון

השמש, כמו הדאגות, לאט נמחקת.
מנגינות פשוטות זוחלות מהחלון
ישום סערה כבר לא תסתיר פה את השקט.

מתנות קטנות,

מישהו שלח לי מתנות קטנות.
רסיסים של כונה, עגולים של אמונה,
מתנות קטנות,
מישהו שלח לי מתנות קטנות.
כמו הכוח לקבל את מה שאין את מה שיש,
מה עוד אפשר כבר לבקש?

כי בנו בחרת ואותנו קדשת
ברוך אתה ה' מקדש השבת.

שוב היא כאן

מילים: עלי מוהר

לחן: יוני רכטר

שוב היא כאן ושוב הכל
מאבד צורה,
מבלבלת ויפה -
היא לא השתנתה.
יום בהיר אחד עזבה,
והנה חזרה.
מרעידה בי בהלה,
מניסה שלוחה.
כי אתה כמו תמיד
אין עבר ואין עתיד,
רק הרגע החולף,
לא חוזר, יפה, כואב.
והכל פתאום אחר
מסער יותר,
מהיר יותר, יפה יותר, אחר.

שוב היא כאן ושוב הכל כמו בהתחלה.
שוב אני עומד מולה בלי לומר מלה.
מול חיוך בהיר שלה, מול אותו הצחוק
הפרדה נראית פתאום
כמו חלום רחוק.

עונג שבת מילים ולחן: אביהו מדינה

דוֹדֵי יָרֵד לוֹ מִכַּרְמֹה
פָּרִי נִפְנוּ הִבִּיא עִמּוֹ,
פָּרָחִים קִטֹּף לוֹ בְּדַרְכּוֹ
וְגִיל לוֹ בְּלִבּוֹ.

חֲמָה שְׁקֵעָה בַּמַּעְרָב
וְכָבֵד מַעַל זָרַח כּוֹכֵב,
מִלְאָה שַׁבַּת הַדְּרֵת זָהָב
אִישׁ-אִישׁ בְּאַהֲלָיו.

וּבְשַׁבַּת הוּא יִזְמַר
בְּחִיל וְרַעַד
שִׁירֵי הַלֵּל לְאַהֲלוֹ
עַל טוֹב וְנַחַת.

שִׁירֵי שַׁבַּת מְהַדְּדִים
וּבַחֲרָשׁוֹת הוֹמוֹת יוֹנִים,
בֵּית יִשְׂרָאֵל מְרַנְנִים,
שְׁמַעוּ כָּל הָעַמִּים.

וּבְשַׁבַּת הוּא יִזְמַר...

אגדת שלום שבזי

מילים: אורי בהילי

לחן: יהודה בדיחי

מִיָּוֶם רֵאשׁוֹן עַד יוֹם שְׁנַיִ בַּצְּהָרִים,
יוֹשֵׁב רַבִּי שְׁלוֹם שְׁבָזִי בַּחֲנוּת.
אוֹרֵג הוּא וְטוֹוָה, גּוֹזֵר בַּמַּסְפָּרִים,
אוֹהֵב אֶת הַמְּלֶאכָה – וְשׁוֹנֵא רַבְּנוֹת.

בֵּין הָעָרְבִים
עַל הַר הַבַּיִת
בָּא לְתַפְּלָה
בִּירוּשָׁלַיִם

כָּל יוֹם וְיוֹם מְהַשְׁקִיעָה וְכָל הַלַּיִל
אוֹחֵז רַבִּי שְׁלוֹם שְׁבָזִי בְּעֶטוֹ.
מִבְּעַד חֲלוֹנוֹ נִרְאִית יְרוּשָׁלַיִם
וְאֵז כְּאִשׁ עוֹלָה בּוֹקֵעַת שִׁירָתוֹ.

בֵּין הָעָרְבִים...

מִיָּוֶם שְׁנַיִ עַד יוֹם רֵאשׁוֹן מְדֵי שְׁבוּעַ
עוֹזֵב רַבִּי שְׁלוֹם שְׁבָזִי אֶת הָעִיר,
כְּמוֹ בְּכָל שַׁבַּת הוּא טֹס עַל כְּנָף הָרוּחַ,
לְכַתֵּל שֶׁשָּׂרֵד בְּעִיר דָּוִד.

בֵּין הָעָרְבִים...

מִיָּוֶם רֵאשׁוֹן עַד יוֹם שְׁנַיִ בַּצְּהָרִים,
חוֹזֵר רַבִּי שְׁלוֹם שְׁבָזִי לְתַפְּרָה.
בְּאִישׁוֹנוֹ יֵשׁ אוֹר, זֶה אוֹר יְרוּשָׁלַיִם
אֲשֶׁר דָּבַק בְּכָל הַבָּא בְּשַׁעְרָה.

בֵּין הָעָרְבִים...

יום שישי הגיע

מילים ולחן: הדג נחש

יום ששני הגיע
והוא בא בדייק בזמן,
כמה שחכיתי כבר בעצם
למשהו מרגיע, ואם הוא פה אז זה סימן
שהלך עוד שבוע, בא השקט.
שוב ששני תפס אותי עם הלשון בחוץ
אחרי עוד שבוע שלחץ אותי לרוץ,
עוצר את הכל סטופ!
וזה בא לי מה זה טוב עכשו,
עוד לא שלוש בצ'הרים כבר נפתח לי הרעב.
נכנסים לאוטו ויאדלה בוא נסע,
עולים לירושלים לראות תימשפחה.
שבת שלום - הגענו!
שיחות סלון שיחות חלוין,
כלם ממחים בכל התחומים,
עתונים יש, תבשילים כמה אכל, יא אלהים.
אבא אומר: מתי תקנה דירה?
אמא אומרת: עכשו זה הזמן.
ככה זה אצלנו, הכל על השלחן,
כן, גם כל האכל גם כל הבלגן.
קומפוט ופצוחים, על הספה מפצצים,
בתדשות שוב מתרעים על עליה במחירים.
תמיד בתוך מסגרת עו"ש,
רק לא לחרג רק לא לגלש,
ורק המשפחה מסדרת לי את הראש.

יום ששני הגיע
והוא בא בדייק בזמן,
כמה שחכיתי כבר בעצם
למשהו מרגיע, ואם הוא פה אז זה סימן
שהלך עוד שבוע, בא השקט.
שתיים שלושים ושתיים, ששני בצ'הרים,
שיא הקורחנה, מחנה יהודה ירושלים.
המחיר מתחיל לצנח,
צריך למכר את הסחורה,
כי עוד מעט תרד אלינו שבת המלכה.
הנה הדוס החתיר מגן התות
בדייק נועל את החנות,
תימפתחות מכניס לכיס,
עד יום ראשון בבקר ישאר סגור התריס.
ישאיר בחוץ את כל המחשבות על תקלס,
אופס נקרע לי החוט מה(שופר) ומהשאבס,
לאט לאט מתפשט אצלי חיוך.
שבכל העיר ובכל הארץ מורידים הליוך.
טוב לי כל השבוע אבל זה טוב חלקי,
ואז יום ששני מגיע ומה טוב חלקי.

יום ששני הגיע
והוא בא בדייק בזמן,
כמה שחכיתי כבר בעצם
למשהו מרגיע, ואם הוא פה אז זה סימן
שהלך עוד שבוע, בא השקט.

לפנות ערב

מילים: יעקב שבתאי

לחן: סשה ארגוב

אך... אור שקיעה מאיר פניך,
צמתך בתוך ידי מוטלת,
ושחרות שחרות הן שתי עיניך,
והיום, יפתי, עובר.

שימי ראשך אצלי על ברכי,
בצמה השחרה אקלע לך פרח,
צפורים שרות את שיר הדרך,
על חרשת האקליפטוס
כבר הלילה מכסה.

אך... בין ברושים עולה ירח,
הסתכלי, כל כך שקוף הלילה,
במרחב שדות ינשוף צורח
ואחריו יללת התן.

בין ברושים יורד הערב,
הסתכלי, הצל קרב אלינו,
יחפים נלך בשדות השלף
כי היום, יפתי, עובר.

על כתפך ידי תנוח
ואצלי על יד צלך פוסע,
מן הים עכשו נושב הרוח
כי היום, יפתי, עובר.

בואי נשב, הכל רוגע,
בין עצי הפרדס היום שוקע,
בעלי גפנים הצל נוגע,
בחרשת האקליפטוס
כבר החשך מתחבא.

קול גלגל

מתוך ספר הזוהר

לחן: אברהם טל

קול גלגל המתגלגל ממטה למעלה,
מרכבות סתומות הולכות ומתגלגלות.
קול נעימות עולה ויורד,
הולך ומשוטט בעולם.
קול שופר נמשך בעמקי המדרגות,
מסובב הגלגל סביב.

—

לפנות ערב

לפנות ערב

שלום לך אורחת

 רבקה אליצור

שְׁלוֹם לָךְ, אֹרְחַת
שְׁלוֹם לָךְ, שַׁבָּת
חֲכִינוּ-חֲכִינוּ,
סוּף סוּף הִנֵּה בָּאת.
הַבֵּית שְׁטַפְנוּ,
פָּרְחִים לָךְ קִטְפְנוּ,
פָּרָשְׁנוּ מִפֶּה לְבָנָה עַל שְׁלֶחָן,
הַנְּרוֹת מְאִירִים, כָּל הַבֵּית מוֹכֵן.
שְׁלוֹם לָךְ, אֹרְחַת
שְׁלוֹם לָךְ, שַׁבָּת
חֲכִינוּ-חֲכִינוּ,
סוּף סוּף הִנֵּה בָּאת.

ערב שבת

 אילן שיינפלד

יש סוג מסוים של צלילות
לאוירן של ערב שבת.

מין גל של רגש,
מין מוסיקה של תודה.

אור יורד על העולם
רך כמו הינומה.

בימים אחרים לא הייתי יודע
אפילו איך לקרוא לה.

סגלתי לי גם את הזכות הזאת.
נדמה, אני עומד בתוך אשר.

רבי ישראל מרוז'ין הביט ארוכות מבעד לחלון, ולבסוף אמר: אתה רואה, איש צעיר? האם רואה אתה את העננים של שבת? האם רואה אתה את העננים של ימות החול מפנים את מקומם לעננים של שבת? האם אתה רואה את השמיים של ימות החול מפנים את מקומם לשמיים של שבת? והרוח? האם אתה חש איך הרוח של ימות החול מתחלפת ברוח של השבת? האם אתה רואה איך העולם כולו, העולם של ששת ימי המעשה מתחלף לו בעולם של השבת? רבי אייזיק היה מספר את הסיפור הזה כל ימיו. הוא אמר שפעם אחת בחייו הוא זכה לראות בעיניו את דמות השבת.

שלמה קרליבך, בתוך: "ממך אליך - ספר השבת" יונדב קפלון. ידיעות ספרים

לאט כהולם הלב

מילים: לאה גולדברג

לחן: אחינועם ניני

אולי כאן נגמרת דרכי
על הסף השלוי.
נוטפים כוכבים ירקים
לאט - כהולם הלב.

באנשת ענפים יבשה
ברכת שלומים:
העצים הקטנים בחרשה
חכו לי כל הימים.

מה מוזר שבקשתי אותך
בדרכים לרב,
עד שבאתי אל סף ביתך
והוא כה קרוב.

ירדה השבת

מילים: י. רבינוב

לחן: דוד זהבי

ירדה השבת אל בקעת גנוסר,
וביחוח עתיק בשוליה.
ויעמדו מסביב הררים שושבינים
לשאת אדרתה הזוהבת.
תעלינה יונים מכנרת הים,
קבל את רוחה הלוחבת.

נשקה השבת לראשו של הברוש,
לאזוב שבסלע נשקה.
ויהי הדרדר לשרביט של מלכות
על רמות דממה מרוננת.
ימשך אז התור בקולו המתוק
חמדת כסופין מעדנת.

הרטיטה שבת בחנה הגנוז
עיני חלונות מכל עבר.
ותצאנה בנות אל הערב זמר
זמירות בערנה מצלצלת.
והיתה העדנה בבקעת גנוסר
לנשמת עבריות נאצלת.

ידיד נפש

ר' אלעזר אזכרי

ידיד נפש אב הרחמן
משך עבדך אל רצונך
ירוך עבדך כמו איל
ישתחוה מול הדרך
כי יערב לו ידידותך
מנפת צוף וכל טעם

הדור נאה זיו העולם
נפשי חולת אהבתך
אנא אל נא רפא נא לה
בהראות לה נעם זיוך
אז תתחזק ותתרפא
והיתה לך שפחת עולם

ותיק יהמו רחמיך
וחוסה נא על בן אוהבך
כי זה כמה נכסף נכסף
לראות בתפארת עזך
אנא אלי מחמד לבי
חוושה נא ואל תתעלם

הנלה נא ופרש חביב עלי
את סכת שלומך
תאיר ארץ מכבודך
נגילה ונשמחה בך
מהר אהוב כי בא מועד
והנני כימי עולם

שבת המלכה

ח"נ ביאליק

החמה מראש האילנות נסתלקה
בואו ונצא לקראת שבת המלכה.
הנה היא יורדת הקדושה, הברוכה
ועמה מלאכים צבא שלום ומנוחה.
בואי בואי המלכה!
בואי בואי המלכה! -
שלום עליכם, מלאכי השלום.

שלום לבן דודי

ר' שלמה אבן גבירול

שלום לבן דודי הצח והאדמון,
שלום לך מאת רקה כמו רמון,
לקראת אחותך ריך, צא נא להושיעה
וצלח כבן ישי רבת בני עמון
מה לך יפהפייה, כי תעוררי אהבה
ותצלצלי קולך כמעיל בקול פעמון
העת אשר תחפוץ אהבה אחישנה
עתה, ועליך ארד כטל חרמון

שבת

מילים: שמואל בס

לחן: יואל ולבה

עוד מעט ירד אלינו
יום שבת הטוב,
לקבודו תכין אמנו
מטעמים לרב.

בואי, בואי הברוכה,
יום שבת, יום מנוחה!
בואי נא, בואי נא, המלכה!

אך נפסיק פה למוזינינו,
הבייתה נמהר.
נתקדש לשבתנו
בפרחים ובגנר.

בואי, בואי הברוכה,
יום שבת, יום מנוחה!
בואי נא, בואי נא, המלכה!

ברוך בואך שבת, בואך ברוך,
הביאי נא עמך את המרגוע, את השלווה,
שלאחר שבוע רב פנים של המולת עמל,
את החלל, שבתוכו אפשר לרקום
אינסוף של חלומות, ביחד ולבד,
את שעת המחילות שבה נוכל
לשמוע את פעימות לבו של הזולת.
שבת, ברוך בואך,
ברוך בואך, ברוך נרך.

קיבוץ משמורת

שבת וחול זלדה

להדליק נרות בכל העולמות-
זוהי שבת.

להדליק נרות שבת
זוהי קפיצת נפש הרת נצורות
לים נהדר, שיש בה מסתורין
של אש השקיעה.
בהדליקי הנרות יהפך
חדרי לנהר די-נור,
באשדות ברקת שוקע לבי.

ברך את השבת
למנוחת הגוף ולשלות הנפש.
שתהיינה עינינו ליפי ההר
ולבנו לרעות
שתהיה שבתנו שלום
ובביתנו הברכה.

קיבוצי הפלמ"ח - צובה וכפר החורש

לכה דודי

ר' שלמה אלקבץ

לא תבִּשְׂי וְלֹא תִכְלְמִי
מֵה תִשְׁתַּחֲוִי וּמֵה תִהְיֶה
בְּרַי יַחֲסוּ עִבְי עִמִּי
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תְּלָה

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שְׂסִיךְ
וְרַחֲקוּ כָל מְבַלְעִיךְ
יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ
כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה

יִמִּין וּשְׂמָאל תִּפְרָצִי
וְאֵת יְהוָה תַּעֲרִיצִי
עַל יַד אִישׁ בֶּן פֶּרֶצִי
וְנִשְׁמַחָה וְנִגְלֶה

בְּאֵי בְּשִׁלּוֹם עֵטֶרֶת בַּעֲלָה
גַּם בְּשִׁמְחָה וּבְצַהֲלָה
תֹּךְ אֲמוּנִי עִם סְגֻלָּה
בּוֹאֵי כְלָה בּוֹאֵי כְלָה

שְׁבֵת מִלְכָּתָא

לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה
פְּנֵי שְׁבֵת נְקֻבָּה

שְׁמֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד
הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיחָד
יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד
לְשֵׁם וְלִתְפָאֲרֵת וְלִתְהִלָּה

לְקִרְאֵת שְׁבֵת לְכוּ וּנְלַכָּה
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֹאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה
סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תִּחְלָה

מִקְדָּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה
קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה
רַב לָךְ שְׁבֵת בְּעֵמֶק הַבְּכָא
וְהוּא יִחְמַל עֲלֶיךָ חֲמֵלָה

הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר קוּמִי
לְבִשֵׁי בְגָדֵי תִפְאֲרָתְךָ עִמִּי
עַל יַד בֶּן יִשִּׁי בֵּית הַלְחָמִי
קְרָבָה אֶל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה

הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי
כִּי בָּא אוֹרְךָ קוּמִי אוֹרִי
עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי
כְּבוֹד יְהוָה עֲלֶיךָ נְגֻלָּה

ככה כמו שאני הולך

אמיר גלבע

ככה כמו שאני הולך אני רוצה לקבל פני שבת המלכה.
לגופי בנגדים של יום יום וגופי, אם בכלל, איננו חזק בכלל
וגם הנפש לא.

ככה כמו שאני הולך אם אקבל פני שבת המלכה
והיו הבגדים לגופי של יום יום וגופי אפשר חלש יותר מרגשה
אבל הנפש לא.

ככה כמו שאני עודני הולך אם תקבל שבת המלכה את פני
ילבש גופי שבת יום יום וגופי יחזק והשבת בנפש תהי.

לכי נפשי צאי כלה יום יום לקבל פני שבת המלכה.

רבי חנינא היה מתעטף ועומד בערב שבת והיה אומר "בואו ונצא לקראת שבת
המלכה", ור' ינאי היה לובש בגדי השבת ואומר "בואי כלה, בואי כלה".

תלמוד בבלי, שבת, קיט, עא

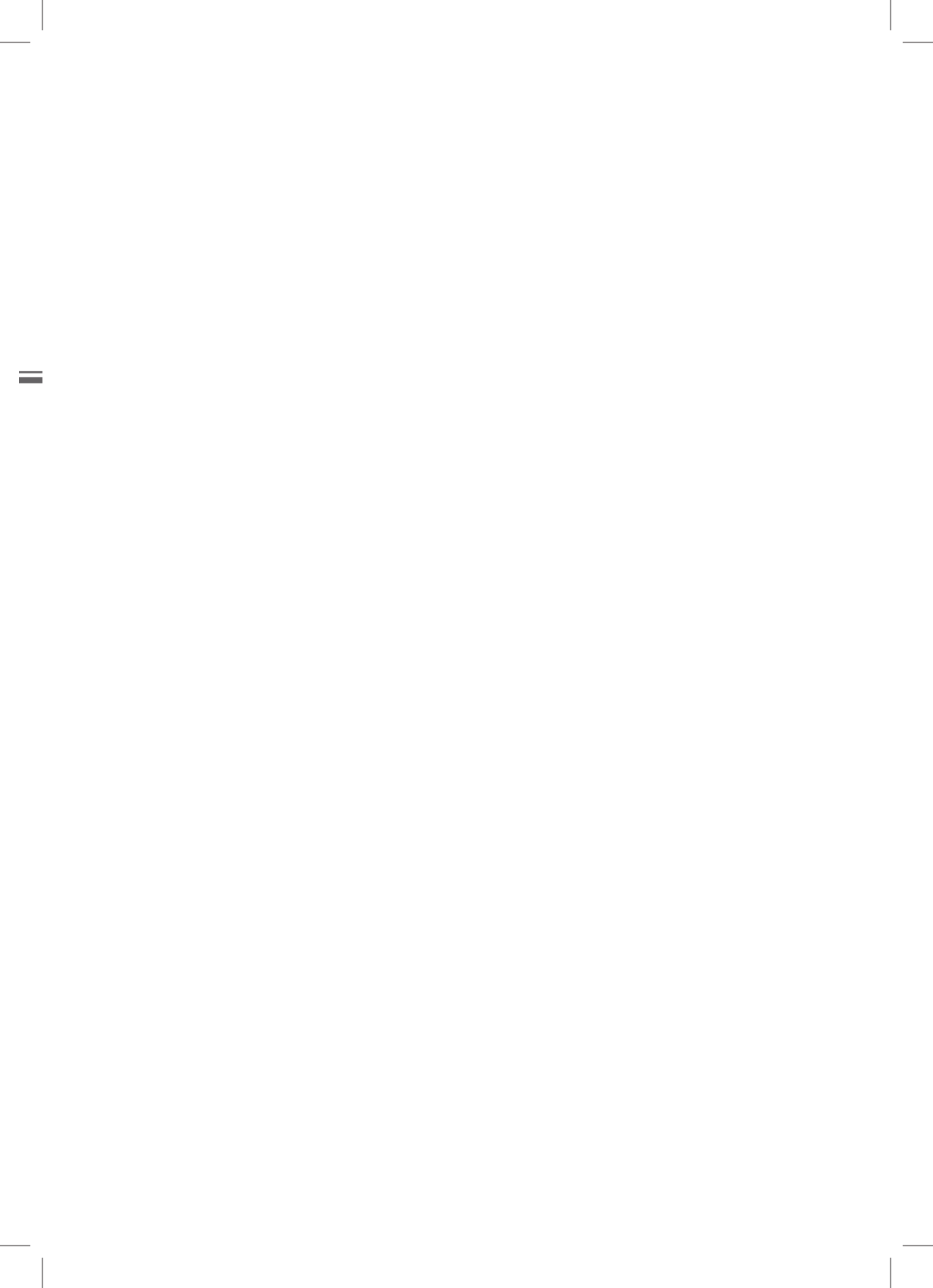
והחכמים הראשונים היו אומרים זה לזה או לתלמידים, בואו ונצא לקראת כלה. וכן ראוי
לומר כשיוצא, כדי להוציא בשפתיו. ובאמרם בואו ונצא משמע שהיו יוצאים למקום
אחר, והעניין הוא לצאת נגד ביתם למקום אויר אל הגן או אל החצר מקום פנוי וראוי
להקבלה.

משה בן יהודה אבן מכיר, "סדר היום"

ביקשנו לכבד את השבת בכסותנו. ואף על פי שסרבל טנקים שלבשנו בימות החול
הוא שלבשנו ביום השבת, יש מי שהיו שומרים להם כיפה לבנה ומשימים אותה רק
בשבת, אחרים היו משתדלים לכבס את הסרבל בערב שבת, ויש שהיו מחליפים את
כובע הצמר שלהם לאחר, ובלבד שייחדו בגד לשבת קודש. מן השמים סייעו, ובתוך
חבילת הבגדים שקיבלתי פעם מן האפסנאות נשתרבה חגורה צבאית. בימים כתקנם
חוגרים בה חיילים מדי א' חגיגיים. שמרתי אותה, והייתי חוגר אותה בשבת, ונדמה היה
בעיני כאילו לבשתי חליפה נאה והתהדרתי בעניבה מהודרת.

חיים סבתו, "תיאום כוונות". ידיעות ספרים

ברוך בואך

שלום עליכם

שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון
ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

בואכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

ברכוני לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

צאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

בשביעי

שחר-מריו מדכי

רבון כל העולמים,
עשית את השמים והארץ ששה ימים
ובשביעי - זה לא נכון מה שאומרים: "שבת מכל מלאכתו".
כי בשביעי אתה מרחיב לבי ומגדיל לעשותו.
שככל שביעי נמלא לבי אור
ושב הים בלבי אל מקומו,
ועל גבהו נתלה רקיע וכוכביו ייטיבו זהר
ותראה היבשה.
ויוצא לבי בפש חיה.

שלום עליכם, מלאכי השרת,
כבר זמן שתבואו,
יפה הבית על כליו.
מלאכי עליון, זה לבי השר את
תם החשך והתהוה,
שאהבה יש בין כתליו.

תהלים על הדשא הגדול עלי אלון

מה מעט אנו יודעים על הדבר החומקני הזה
היורד אלינו לכהרף עין
כאלו השמים נפתחים פתאם באיזו הבטחה
שקטה, חגיגית -
וצריך להיות זהירים כל כך
כשחושבים על הדברים האלה, כדי לא להעיר
איזו קללה התלויה תמיד כמו חרב
מתהפכת
דוקא ברגעים כאלה
(באור).

עלי אלון, "יוחף- תהילי עין שמר". ספרית
פועלים

תהלים על הדשא הגדול
בערב שבת, בקיץ: חדר האכל
שט על הדשא הגדול כספינה
מוארת חלונות, הילדים
משחקים על הדשא. ההורים בחלצות לבנות
משוחחים בנחת על הרחבה.
הערב פורש את כנפיו כדוגרת
המכניסה את אפרוחיה
תחת כנפה.
בשביילי זו השעה היפה בעולם. ביקום כלו.
רק אתמול שחקתי כך גם אני (חדר האכל
שכן אז בצרף עם עץ הפלפל הריחני
נוטף השרף)
היום משחק כאן בני ומחר
נכדי -

רבקה יקרה לי!

השמת לב לכך שנאמר "ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת" (שמות לא) - כלומר, השבת - יש לעשות אותה. בזה שאין כל מלאכה ובוזה שנמנעים מלחללה - עדין אין עושים אותה. את יודעת, כשיצאתי לראשונה מבית ההורים (הייתי סטודנטית והלכתי לאוניברסיטה בעיר רחוקה מבית הורי) חשתי כמה מחשבה - מחשבת השכל ומחשבת הלב - צריך להשקיע בזה. לעשות את השבת, כשאינן אבא ואמא ואין עושים אותה מסביב לך (אבא הולך לבית הכנסת, אמא מדליקה נרות, אבא מקדש על היין וכו' וכו' בבית השבת נופלת בחיקך מבלי שאת יגעה על כך, לא כן כשבחורה נמצאת בסביבה זרה...

נחמה ליבוביץ, בתוך: "נחמה - סיפור חייה של נחמה ליבוביץ". משכל ידיעות ספרים
מכתב לרבקה מרים

קידוש לליל שבת

וְיְהִי עֶרֶב וְיְהִי בֶקֶר

יוֹם הַשָּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם.

**וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
אוֹתוֹ כִּי בּו שַׁבַּת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.**

סבְּרֵי מְרַנֵּן

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרֵי הַגֶּפֶן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה
בְּנוֹ וְשַׁבַּת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילֵנוּ זְכוֹרֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
[אשכנז: כִּי הוּא יוֹם] תַּחֲלֶה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ זְכוֹר לִיְצִיאַת מִצְרַיִם [אשכנז: כִּי
בְּנוֹ בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁת מְכַל הָעַמִּים] וְשַׁבַּת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָתָנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹי מְקַדְּשׁ הַשַּׁבַּת.**

כל ימי עוברי בארץ, איני זוכר אף רגע כי אהיה עם נפשי. רק לילה אחד ביבנאל נקלט בזיכרוני. לא לילה כי אם שעה של עליית שחר. ליל שבת היה זה. הקיצוטי משנתי והצלחתי להתחמק החוצה ברגע שכוכבים אחרונים נתלו על פני תהום. האוויר היה עז כברזל ועם זה שקוי עדנה עמוקה.
פתאום עלה באוזני קול שירה מרחוק. ראיתי מעבר לגיא צל אדם נע בכרם. נע ומזמר. מנגינה זו – עד יומי האחרון אזכרנה. היא צפה קלה וצלולה. נתלכדה עם הנוף, עם אור הדמדומים הכחלחל – כאילו לא מלב אדם, כי אם ממעמקי ההרים באה בלי הפסקה. לא ידעתי את נפשי. חפצתי כי רגע זה יארך... שעה חשאית ויחידה זו הבאתי עמי מארץ ישראל.

ח"נ ביאליק, בתוך: "ממך אליך- ספר השבת" יונדב קפולין. ידיעות ספרים

השאיפה להפוך עם שלם לעם סגולה יש בה הונאה עצמית מובנית. מי שסבור שערכי אדם מבחינים בין דם לדם, בין עם לעם, טועה ומטעה [...] אפילו המילים העתיקות של הקידוש בליל שבת הופכות מלכודת: "כי בנו בחרת ואותנו קידשת מכל העמים" איך נרשה לעצמנו לומר זאת? איך ניצל מעונשה של יהירות? איך נבטל את ממד התחרות? וכך אנחנו מוצאים עצמנו עומדים ליד שולחן השבת, בזמן ה"קידוש", מזמרים מילים עתיקות אלה (אין לנו אחרות) ומקשטים אותן בסימני שאלה: "כי בנו בחרת?" אנחנו שרים; "ואותנו קידשת?" אנחנו תוהים; "מכל העמים?" אשרי היודע לשאול, המבכר זהות ברה על בחירה זרה, החפץ בהיותנו סגולה לעצמנו (כניסוחו של יוסף חיים ברנר) ככל עם ועם; בהיותנו, סוף סוף, כאחד האדם.

בארי צימרמן, בתוך: "ממך אליך - ספר השבת" יונדב קפלון. ידיעות ספרים

"מדברים עכשיו לא מעט על מצבו העגום של כדור הארץ ואני שומע, כולם אומרים, חייבים בדחיפות לעשות משהו כמו: יום ללא מכוניות, יום ללא רכבות, יום ללא מטוסים, יום ללא אוטובוסים ואופנועים, יום ללא עישון, יום ללא עשן, יום ללא מכונית כביסה, יום ללא מייבשי כביסה, יום ללא מדיחי כלים, יום ללא טלפונים, יום חיסכון באנרגיה, יום ללא בישול, יום ירוק, יום כחול, יום סגול, יום ללא תאונות, יום ללא עבודה, יום ללא לחץ, יום עגול. ואני אומר: יש לנו יום כזה מאז שאנחנו זוכרים את עצמנו כעם. יש לנו יום כזה מאז ומתמיד. מאז שנברא העולם. יש לנו את השבת, כן, שבת, רבותי, שבת! שבת זה הרי היום הטוטאלי למען כדור הארץ. זה זמן איכות לסביבה, זמן איכות למשפחה, זמן איכות למנוחה... "ויברך אלוהים את היום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלוהים לעשות. שבת שלום!"

אהוד בנאי, "הדף הלבן - יום כדור הארץ"

אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא

אָסֶדֶר לְסַעוּדָתָא. בְּצַפְרָא דְשַׁבְּתָא.
וְאִזְמִין בְּהַּ הַשְּׁתָּא. עֵתִיקָא קְדִישָׁא:
נְהוּרִיהַּ יִשְׂרֵי בְּהַּ. בְּקִידוּשָׁא רַבָּא.
וּבְחֻמְרָא טְבָא. דְּבַהּ תַּחְדֵּי נַפְשָׁא:
יִשְׁדֵּר לֵן שׁוּפְרָה. וְנַחְזֵי בִיקְרָה.
וְיַחְזֵי לֵן סִתְרָה. דְּאִתְמַר בְּלַחֲשָׁא:
יְגִלֵּי לֵן טַעְמֵי. דְּבִתְרִיסַר נְהֵמֵי.
דְּאִינֵן אֶת בְּשִׁמְהַּ. כְּפִילָא וְקִלְיִשָׁא:
צְרוּרָא דְלַעֲוִילָא. דְּבַהּ חֵי כְּלָא.
וְיִתְרַבֵּי חִילָא. וְתִיסַק עַד רִישָׁא:
חֲדוּ מְחַצְדֵי חֻקְלָא. בְּדַבּוּר וּבְקִלָּא.
וּמְלִלוּ מְלָה. מִתִּיקָא כְּדוּבָשָׁא:
קָדָם רַבּוֹן עֲלָמִין. בְּמַלִּין סְתִימִין.
תְּגַלּוּן פְּתַנְמִין. וְתִמְרוּן חֲדוּשָׁא:
לְעַטַר פְּתוּרָא. בְּרָזָא יְקִירָא.
עֲמִיקָא וְטְמִירָא. וְלֵאוּ מִילְתָּא אֲנִישָׁא:
וְאֵלִין מְלֵיא. יְהוֹן לְרַקִּיעֵיא.
וְתַמָּן מֵאֵן שְׂרִיא. הֵלָא הֵהוּא שְׁמֵשָׁא:
רַבּוּ יְתִיר יִסְגִּי. לְעִילָא מִן דְּרַגְהַּ.
וְיִסַּב בֵּת זֹגְהַּ. דְּהוּת פְּרִישָׁא:
יְדֵי אֶסְחֵי אֲנָא. לְגַבֵּי חַד מְנָא.
לְסִטְרָא חוּרִינָא. דְּלִית בְּהַּ מְמָשָׁא:
אִזְמֵן בִּתְלִתָּא. בְּכַסָּא דְּבִרְכָתָא.
לְעֵלֵת עֲלִתָּא. עֵתִיקָא קְדִישָׁא:

רחוב האגס 1

מילים ולחן: אהוד בנאי

רְחוֹב הָאֲגַס אֶחָד
מַעַל לְחֲנוֹת הַיְרֻקוֹת,
הַבַּיִת רִיק עֲכָשׁוּ
וְחֲשׁוּפִים הֵם הַקִּירוֹת,
אֲבָל סְפוּגִים הֵם
זְכֵרוֹנוֹת שֶׁל חַג,
רִיחוֹת שֶׁל יִסְמִין
וְנִגּוֹן יֶשֶׁן שֶׁלְסַעוּדָה מְזִמִּין.

רְחוֹב הָאֲגַס אֶחָד
לֵיד מוֹרְטוֹת הַעוֹפּוֹת,
סְפָרֵי קִדְשׁ יִשְׁנִים
מְצַהִיבִים בְּאֵרוֹנוֹת,
וְאִין עֲצָה וְאִין תְּבוּנָה
כְּנֶגֶד הַזְּמַן,
הוֹלֵךְ לוֹ הַגְּדוֹל
מִגִּיעַ הַקֶּטָן.

אָסֶדֶר לְסַעוּדָתָא. בְּצַפְרָא דְשַׁבְּתָא.
וְאִזְמִין בְּהַּ הַשְּׁתָּא. עֵתִיקָא קְדִישָׁא:
נְהוּרִיהַּ יִשְׂרֵי בְּהַּ. בְּקִידוּשָׁא רַבָּא.
וּבְחֻמְרָא טְבָא. דְּבַהּ תַּחְדֵּי נַפְשָׁא:

רבינו [יהושע בן חנניה] עשה סעודה לאנטונינוס בשבת.
הביא לפניו תבשילין של צונן, אכל מהם וערב לו.
עשה לו סעודה בחול והביא לפניו תבשילין רותחין.
אמר לו [אנטונינוס לרבי] אותן ערבו לי יותר מאלו.
אמר לו: תבל [תבלין] אחד הן חסרין.
אמר לו: וכי יש קלרין [אוצר] של מלך חסר כלום?
אמר לו: שבת הן חסרין, יש לך שבת?

מדרש בראשית רבה, פרשה יא, ד

כל שבת היו נעטפים רבי זושא ורבי אלימלך בקדושת השבת. הם הרגישו בכניסתה ונעצבו בלכתה, ובסעודות השבת מתוך מזמורים ודברי תורה היו יכולים למשש את הקדושה ממש.

פעם אחת נפגשו השניים. שח רבי אלימלך לרבי זושא: "האם גם אתה מרגיש לעיתים כי קדושת השבת היא פרי דמיון בלבד?" ענה רבי זושא ברעד: "כן, ר' אלימלך, אני מרגיש כך לפעמים, ואז אוחזת בי חרדה ואימה גדולה. הרי אם קדושת השבת אינה אמיתית, אולי גם עבודת ה' שלי חלילה וחס אינה אמיתית?"
מה יעשו? טיכסו עצה והחליטו: יערוך כל אחד מהם סעודת שבת כדת וכדין - יזמר, ישתה יין וידבר דברי תורה עם חסידיו - ביום חול, ואם תבוא אליהם קדושת השבת ידעו כי פרי דמיונם בלבד היא.

וכך עשו. החלו מכינים את השבת, הלכו אל בית המרחץ, ערכו את השולחן, לבשו מלבושי שבת וישבו עם חסידיהם לסעודת שבת שחלה ביום חול. בתוך פיוטי השבת ודברי התורה קדושת השבת פיעמה בהם ונפשותיהם נרעדו.

כשנפגשו שוב, החליטו להיוועץ במורם ורבם המגיד ממזריטש. בדאגה רבה סיפרו לו על הניסוי שערכו. חיך המגיד ואמר: "ודאי שהרגשתם בקדושת השבת, שכן בכוח ההכנות, שולחן השבת על פיוטיו, דברי התורה ודיבוק החברים, אור השבת וקדושתה נמשך בעולם".

האורח

מילים ולחן: נעמי שמר

אם בשער יש אורח
שנחת מעבר ים,
מה נציע לאורח
בבואו משם?

טנא ירק, פרח לבן
יין אדם, פת במלח
זה מה שיש
שב אתנו כאן.

שב אתנו, זה הבית
תריס פתוח למדבר,
שב אתנו כבן בית
לא כהלך זר.

טנא ירק...

והלב הזה הפתי
שארף פעם לא יחכים
שוב נדלק ושוב מריע
אל המרחקים.

טנא ירק...

האורחים הולכים הביתה
תריס פתוח שוב נסגר.
השלחן נעול וריק
וזה מה שנשאר.

צל ומי באר

מילים: יורם טהרלב

לחן: לוי שער

במדרון מעל הואדי
עץ השקדיה פורח
באור ניחוח הדסים.
זה הזמן לפני הקיץ,
שעריו הלב פותח
ותמיד ברוכים הנכנסים.

בימים אשר כאלה
מחכים עד בוא הליל,
מחכים לצעדים קרבים,
לא סוגרים את הבריח
לא עוצמים את העינים,
בימים כאלה מקשיבים.

מי שרעב ומצא אצלנו פת של לחם,
מי שעייף ומצא פה צל ומי באר,
מי שסכתו נופתת
חרש יכנס בדלת,
חרש יכנס ועד עולם יוכל להשאר.

מי שרעב ומצא אצלנו פת של לחם,
מי שעייף ומצא פה צל ומי באר,
מי שסכתו נופתת
חרש יכנס בדלת,
ותמיד יוכל להשאר.

זה הבית שבנינו,
זה הארץ שנטענו,
זה השביל וזוהי הבאר.
מי שבא לפה אחינו,
מי שבא יסב אתנו,
והשער שוב לא יסגר.

צור משלו אכלנו

צור משלו אכלנו
בָּרְכוּ אֱמוּנֵי
שִׁבְעֵנוּ וְהוֹתֵרְנוּ
כְּדָבָר יי.

הֵן אֶת עוֹלָמוֹ
רוֹעֵנוּ אֲבִינוּ
אֲכַלְנוּ אֶת לְחֵמוֹ
וַיִּינוּ שְׁתִּינּוּ
עַל כֵּן נֹדֵדָה לְשֵׁמוֹ
וּנְהַלְלוּ בְּפִינוּ
אֲמַרְנוּ וְעִבְדֵנוּ
אֵין קֹדֶשׁ כִּי.

בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה
נְבָרֵךְ לֵאלֹהֵינוּ
עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה
שֶׁהִנְחִיל לְאַבּוֹתֵינוּ.
וּמִזֶּוֹן וְצֵדָה
הַשְּׂבִיעַ לִבְפִשְׁנוּ
חֲסֵדוֹ גָּבַר עֲלֵינוּ
וְאַמֵּת יי.

רַחֵם בְּחֲסֵדְךָ
עַל עַמְּךָ צוּרְנוּ
עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ
זָבֹל בֵּית תְּפִאֲרֹתֵינוּ
וּבֶן דָּוִד עַבְדְּךָ
יְבֹא וַיִּגְאֲלֵנוּ
רוּחַ אֲפִינוּ
מְשִׁיחַ יי.

יְבִנֶּה הַמִּקְדָּשׁ
עִיר צִיּוֹן תְּמַלֵּא
וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ
וּבְרַנְנָה נַעֲלֶה
הַרְחֵמוּ הַנִּקְדָּשׁ
יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה
עַל כּוֹס יַיִן מֵלֵא
כְּבִרְכַּת יי.

בר יוחאי

ר' שמעון לביא

בר יוחאי,
נְמַשַׁחְתָּ אֲשֶׁרֶיךָ,
שָׁמֵן שֶׁשׁוֹן מִחֲבֵרָה.

בר יוחאי,
שָׁמֵן מִשַׁחַת קֹדֶשׁ,
נְמַשַׁחְתָּ מִמֵּדַת הַקֹּדֶשׁ,
נְשַׁאֲתָ צִיץ בְּנֵר הַקֹּדֶשׁ,
חֲבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ פְּאֲרָה.

בר יוחאי,
מוֹשֵׁב טוֹב יְשֻׁבָת,
יוֹם נִסְתָּ, יוֹם אֲשֶׁר בְּרַחְתָּ,
בְּמַעֲרַת צוּרִים שְׁעַמְדָּת,
שֵׁם קִנִּית הַדָּוָה וְהַדָּרָה.

בר יוחאי,
עֲצֵי שְׁטִיִּים עוֹמְדִים,
לְמוֹדֵי יי הֵם לּוֹמְדִים,
אוֹר מִפְּלֵא אוֹר הַיְקוּד הֵם יוֹקֵדִים,
הֵלֵא הֵמָּה יוֹרוּךְ מוֹרֶיךָ.

בר יוחאי,
וְלִשְׁדָּה תְּפוּחִים,
עֲלִית לִלְקֹט בּוֹ מְרַקְחִים,
סוֹד תּוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים,
נַעֲשֶׂה אָדָם נֶאֱמַר בְּעֵבֶרְךָ.

בר יוחאי,
נְאֻזֵרֶת בְּגִבּוֹרָה,
וּבְמַלְחָמַת אֵשׁ דַּת הַשְּׁעָרָה,
וְחָרַב הוֹצֵאתָ מִתְּעָרָה,
שִׁלַּפְתָּ נֶגֶד צוּרְרֶיךָ.

למדני את השיר הפשוט

מילים: רחל שפירא

לחן: רמי בר דוד

למדני את השיר הפשוט של הלחם
ופרס לי חלק משלומיך.
קחני עם אבק היומיום על השכם
כשתראני לפניך.

אני, שהנחתי לרגש יחף
לרחף,
כבר יודעת כי
התפתלה דרכי
ומגבה רב ראשי עכשו
נרכן -

כבר יודעת כי
התפתלה דרכי
ובאה עד פאן.

למדני את השיר הפשוט של הלחם...

חי וחייה אורות וצללים
מכילים

בעיני שבת,
בעיני חליון.

לוי מחר שלך יגש אל אתמולי
בעיני שבת,
בעיני חליון,
שלק ושלי.

למדני את השיר הפשוט של הלחם...

ערב חג

מילים ולחן: אריק ברמן

ערב זה הוא ערב חג
וכל הרחובות בעיר ריקים
לגמרי עכשו,
חשבנו שתמצה לדעת,
קטעים מתוך שירת החג
בוקעים דרך חלונות הבתים,
כל חדר בם מואר,
חשבנו שתמצה לדעת
הכל הגיעו עד לפה,
וסובבים את השלחן
ואם אתה רוצה לבוא,
אז יש לך כסא מוכן.

ברכות ברכות לכבוד החג,
יש מתנות לכל הילדים.
יש גם אחת לך,

חשבנו שתמצה לקחת.
לכבוד ארוחת החג
התבשילים הכי מיוחדים
שאתה אוהב,
חשבנו שתמצה לדעת
הכל הגיעו עד לפה...

יש במצוות השבת תועלת גדולה בתיקון המידות והצלחת האומה ובשמירת הדת: כי הנה ידוע, כי כל אדם שובת לפעמים ממלאכתו ונהנה במנוחה – והנה אם כל אחד ואחד ינוח ביום שירצה, לא תמשך מן המנוחות הפרטיות האלה שום תועלת אחרת מלבד ההנאה הפרטית של כל אחד ואחד, אבל אם תהיה מנוחת האומה כולה ביום אחד, ימשך מזה, שיוכלו להיקבץ יחדיו ולאכול ולשתות ולדבר אלה עם אלה, ותתרבה האהבה ביניהם, וגם יוכלו לשמוע תורה ותוכחה מפני הזקנים והחכמים; ויום השבת משווה העשיר והעני, האדון והעבד, קטן וגדול שווה בו ועבד חופשי מאדוניו; וזה מועיל להרחיק הגאווה מן העשירים ולהזכירם כי כולנו בני אב אחד נחנו.

שמואל דוד לוצאטו, "יסודות התורה"

כתונת פסים

מילים: מאיר אריאל

לחן: ארקדי זוכין

מי שמדבר צחקתי בכיתי
למראה החור של אחי,
למבטא המוזר שלו 'בטא בטא',
זה יותר תנכי?
הו כתנת פסים שלי, כל פס בי נוגע,
כל פס רוצה לקלף לי את העור,
הו פסים פסים פסים שלי,
אני לא אשתגע!
רק אתן לגונים מעט אור.
כן, כל הצבעים עוד יזהירו...

לפני כמה וכמה שנות אף
נפרדנו אני ואחי
הוא לכוון של הקרירים האלה
אני לדרום מזרחי.
יובלות על יובלות לא התראינו
ופתאום נפגשנו כאן,
לא הכרנו, כל כך השתנינו,
טוב שהשארנו סימן.

פולנים התנפלו על מרוקו
רוסים נכנסו בתימן,
מצרים חטפה מטורקיה
שבדרה תקעה את יון.
אין שביניהם הסתבכנו
כבר ספר אף כי לא יאמן,
אבל למה את המלחמות הזרות שלהם משכנו
אחרי שהם שכחו אותנו מזמן?
הו כתנת פסים שלי, כל פס בי נוגע,
כל פס רוצה לקלף לי את העור.
הו פסים פסים פסים שלי,
אני לא אשתגע, לא אשתגע!
רק אתן לגונים מעט אור.

מה הם עשו לך?
אתה בכלל לא דומה לי,
בבכי צחק לי אחי,
אתה לא נראה כל כך ישראלי,
בטח שלא תנכי.
כן, כל הצבעים עוד יזהירו
לכל הצדדים בעולם,
לראות כלם את כלם,
וכל הצדדים עוד יפירו
בגונים השונים את עצמם,
יותר הצבעים לא יסתירו
אדם מאדם, דם מדם.

כן, כל הצבעים עוד יזהירו...

ברכת המזון

ברכת המזון

נוסח עדות המזרח

אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה, בְּכֹל עֵת. תַּמִּיד תִּהְלֶתוּ בְּפִי: סוּף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע. אֶת הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שָׁמֹר, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: תִּהְלֶת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וַיְדַבֵּר אֵלַי, זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

זימון:

הַמְזֻמָּן: בְּרִשׁוֹתְכֶם! הֵב לָן וּנְבָרֶיךָ לְמַלְכָא עֲלָאָה קְדִישָׁא
עוֹנִים: שְׁמִיָּם!

הַמְזֻמָּן: בְּרִשׁוֹת מַלְכָא עֲלָאָה קְדִישָׁא (בשבת: וּבְרִשׁוֹת שַׁבָּת מַלְכָּתָא) (ביום טוב: וּבְרִשׁוֹת יוֹמָא טַבָּא קְדִישָׁא) (בסוכות: וּבְרִשׁוֹת שַׁבְעָה אֲשַׁפִּיזִין עֲלָאִין קְדִישִׁין) וּבְרִשׁוֹת מוֹרֵי וְרִבּוֹתֵי וּבְרִשׁוֹתְכֶם נִבְרָךְ (אם יש שם עשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ.
עוֹנִים: בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תַּמִּיד חֵיִינוּ.
הַמְזֻמָּן: בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תַּמִּיד חֵיִינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּה אֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם כְּלוּ בְטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן לָחֶם לְכָל בֶּשֶׂר, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תַּמִּיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסַר לָנוּ מִזֶּה מִזֶּה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא אֵל זָן וּמִפְרִנֵּס לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכָל וְהִתְקִין מַחִיָּה וּמִזֻּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב חֶסְדָּיו כְּאִמּוֹר: פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַזֶּה אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֻּן. עַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמִפְרִנֵּס אֹתָנוּ:

בחנוכה ופורים:

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

חנוכה:

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה, על עמך
ישראל, להשפיתם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים, עמדת להם
בעת צרתם: רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד
חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי
תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
כהיום הזה. ואחר כן באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו
נרות במצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול.

פורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרוג
ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, בשלשה עשר לחדש שבט
עשר, הוא חמש עשר יום ויום אחד. ואתה ברחמיך הרבים, הפרת את עצתו, וקלקלת
את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ.

**ועל הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך כאמור ואכלת
ושבעת. וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: ברוך אתה
יהוה, על הארץ ועל המזון:**

רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל הר ציון
משכן כבודך. ועל היכלך. ועל מעונך. ועל דבירך. ועל הבית הגדול והקדוש
שנקרא שמך עליו. אבינו רענו זוננו. פרנסנו. כלכלנו. הרויחנו הרוח לנו מהרה
מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו לידי מתנות בשר ודם. ולא לידי
הלואתם. אלא ליך המלאה והרחבה. העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא נבוש
בעולם הזה. ולא נכלם לעולם הבא. ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה
במהרה בימינו:

בשבת מוסיפים:

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך. נשבות בו וננוח בו ונתענג בו כמצות חקי רצונך. ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו. כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו חרבן ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו. אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה.

בראש חודש וביום טוב ובחול המועד אומרים "יעלה ויבוא" אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו. וזכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה. לחן לחסד ורחמים. לחיים טובים ושלום. ביום:

בראש חודש - ראש החדש הזה:

בפסח - חג המצות הזה, ביום (ביו"ט אומר - טוב) מקרא קדש הזה:

בסוכות - חג הסוכות הזה, ביום (ביו"ט אומר - טוב) מקרא קדש הזה:

בשבועות - חג השבועות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה:

בשמיני עצרת - שמיני חג עצרת הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה:

בראש השנה - הזכרון הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה:

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו וחמל ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים. אמן.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, לעד האל אבינו מלכנו אדירנו. בוראנו. גואלנו. קדושנו. יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך הטוב והמטיב לכל. שבכל יום ויום הוא הטיב לנו. הוא מטיב לנו. הוא יטיב לנו. הוא גמלנו. הוא גומלנו. הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים וריח ו הצלה וכל טוב:

הרחמן הוא ישתבח על כסא כבודו: הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח בנו לדור דורים: הרחמן הוא קרן לעמו ירים: הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער: הרחמן הוא יתן שלום בינינו:

הַרְחַמְנָא הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה רַוְחָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחַמְנָא הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְּנוּ: הַרְחַמְנָא הוּא יִשְׁבֵּר עוֹל גְּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צְאֲרָנוּ: הַרְחַמְנָא הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ: הַרְחַמְנָא הוּא יְבָרֵךְ אֶת חִילֵי צְבָא הַהֲנַנָּה לְיִשְׂרָאֵל: הַרְחַמְנָא הוּא יִרְפְּאֵנוּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה רַפּוּאָת הַנְּפֹשׁ וּרְפּוּאָת הַגּוּף: הַרְחַמְנָא הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֻבָּה: הַרְחַמְנָא הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכֹל מַכֵּל כָּל. כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרַכָּה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחַמְנָא הוּא יִפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ:

בשבת: הַרְחַמְנָא הוּא יַחְיִילֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ שֶׁבֵּת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים.
בראש חודש: הַרְחַמְנָא הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.
בראש השנה: הַרְחַמְנָא הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.
בסוכות: הַרְחַמְנָא הוּא יִזְכְּנוּ לְיִשְׁבַּב בְּסֶכֶת עוֹרוֹ שֶׁל לַוִּיתָן. הַרְחַמְנָא הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ שֶׁפַע קָדְשָׁה וְטְהָרָה מִשְׁבְּעָה אֲשֶׁר־יִזְוֶינָה עֲלֵינוּ קְדוּשָׁה וְזִכְרוֹתָם תְּהֵא מִגֵּן וְצִנָּה בְּעַדְנוּ. הַרְחַמְנָא הוּא יִקְיָם לָנוּ אֶת-סֶכֶת דָּוִד הַנּוֹפֵלֶת.

בחול המועד: הַרְחַמְנָא הוּא יַגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלְרִגְלִים אַחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם.
ביום טוב: הַרְחַמְנָא הוּא יַחְיִילֵנוּ לְיוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב.

הַרְחַמְנָא הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתַהֲיֶה יְרָאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחְטָא. וְיִהְיֶה כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:

ברכת האורח: הַרְחַמְנָא הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שְׂאֵכְלֵנוּ עֲלֵיו וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם וְיִהְיֶה כְּשֶׁלְּחָנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ (עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם), כָּל רֶעִב מִמֶּנּוּ יֹאכַל, וְכָל צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאֵל יַחְסֵר מִמֶּנּוּ כָּל טוֹב לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחַמְנָא הוּא יְבָרֵךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבַעַל הַסֶּעֲדָה הַזֹּאת. הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. בְּבָנִים שִׂיחִיו. וּבְנַכְסִים שִׁירְבוּ. בְּרַךְ יְהוֹה חֵילוֹ וּפְעַל יְדָיו תִּרְצָה. וְיִהְיֶה נְכֶסֶיוּ וּנְכֶסֶינוּ מְצַלְחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר. וְאֵל יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דָּבַר חֲטָא וְהִרְהוֹר עוֹן. שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה כָּל הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וּכְבוֹד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. לֹא יְבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

הַרְחַמְנָא הוּא יַחְיֵנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרַבְנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ. וְעֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וְלִזְרַעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ. וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: נַעַר הֵייתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רִאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב. וְזָרְעוֹ מְבַקֵּשׁ לַחֵם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלוּוֶה. וְזָרְעוֹ לְבִרְכָּה: מֵה שְׂאֵכְלֵנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה. וּמֵה שִׁשְׁתֵּינוּ יְהִי לְרַפּוּאָה. וּמֵה שֶׁהוֹתַרְנוּ יְהִי לְבִרְכָּה כְּדֹכְתִּיב וְיִתֵּן לְפָנֵינוּ וְיֹאכְלוּ וְיִוִּתִירוּ כְּדָבַר יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה. וְהִיָּה יְהוָה מְבֹטָחוֹ: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

שיר המעלות בשוב יהוה את־שיבת ציון היינו כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה, אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם־אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יהוה את־שבותנו [שביתנו] כאפיקים בנגב: הזרעים בדםעה ברנה יקצרו: הלוח ילך ובכה נשא משך־הזרע באיבוא ברנה נשא אלמתי: (תהילים קכו)

זימון:

המזמן: רבותי, נברך! עונים: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם.
המזמן: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם.

ברשות מרנן ורבנן ורבתי, נברך (בעשרה אלהינו) שאכלנו משלו.
עונים: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.
המזמן: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הזן את העולם כלו בטובו בחן בחסד וברחמים, הוא נתן לחם לכל־בשר כי לעולם חסדו ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל, ומטיב לכל ומכין מזון לכל־בריותיו אשר ברא כאמור: "פוחת את־ידך ומשביע לכל־חי רצון". ברוך אתה יהוה הזן את הכל.

נודה לך יהוה אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יהוה אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו ועל חקיך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

בחנוכה ובפורים: על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

חנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ורבניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה, על עמך ישראל, להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם: רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. וליך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כן באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול.

פורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושוללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים, הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ.

ועל הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד, ככתוב: ואכלת ושבעת, וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל המזון. רחם נא יהוה אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אלהינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו יהוה אלהינו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם ליך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד.

בשבת מוסיפים:

רצה והחליצנו יהוה אלהינו ביום השבת הזה, כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך, לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך, וברצונך הניח לנו, יהוה אלהינו, שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו, והראינו יהוה אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

בראש חודש ובמועדים מוסיפים כאן יעלה ויבוא

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו, וזכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניה, לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום:

בראש חודש: ראש החדש הזה:

בפסח: חג המצות הזה:

בשבועות: חג השבועות הזה:

בסוכות: חג הסוכות הזה:

בשמיני עצרת: שמיני עצרת החג הזה:

בראש השנה: הזכרון הזה

זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים; חוס וחסנו, ורחם עלינו, והושיענו כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יהוה, בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה יהוה אלהינו, מלך העולם, האל אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גאלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמיטיב לכל, שבכל יום ויום הוא היטיב, הוא מיטיב, הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה, נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלום, וכל טוב; ומכל טוב לעולם אל יחסרנו.

הרחמן הוא ימלך עלינו לעולם ועד. הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ. הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים.

הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד. הרחמן הוא ישבר עלנו מעל צוארנו, והוא יולכנו קוממיות לארצנו. הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל שלחן זה שאכלנו עליו. הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות וישועות ונחמות.

סמוך לשולחן ההורים אומרים: הרחמן הוא יברך את אבי מורי בעל הבית הזה, ואת אמי מורתי בעלת הבית הזה.

בוגרים אומרים: הרחמן הוא יברך אותי, ואת אבי מורי, ואת אמי מורתי, (נשואים מוסיפים: ואת אשתי/אישי/בעלי), (הורים מוסיפים: ואת זרעתי), ואת כל אשר לי.

אורחים אומרים: הרחמן הוא יברך את בעל הבית הזה ואת בעלת הבית הזה, אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. יהי רצון, שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה, ולא יכלם לעולם הבא, ויצלח מאד בכל נכסיו, ויהיו נכסיו ונכסיו מצלחים וקרובים לעיר, ואל ישלט שטן לא במעשי ידיו ולא במעשי ידינו, ואל יזדקק לא לפננו ולא לפננו שום דבר הרהור חטא ועברה ועון מעתה ועד עולם.

אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם, אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכלל כל - כן יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה. ונאמר: אמן.

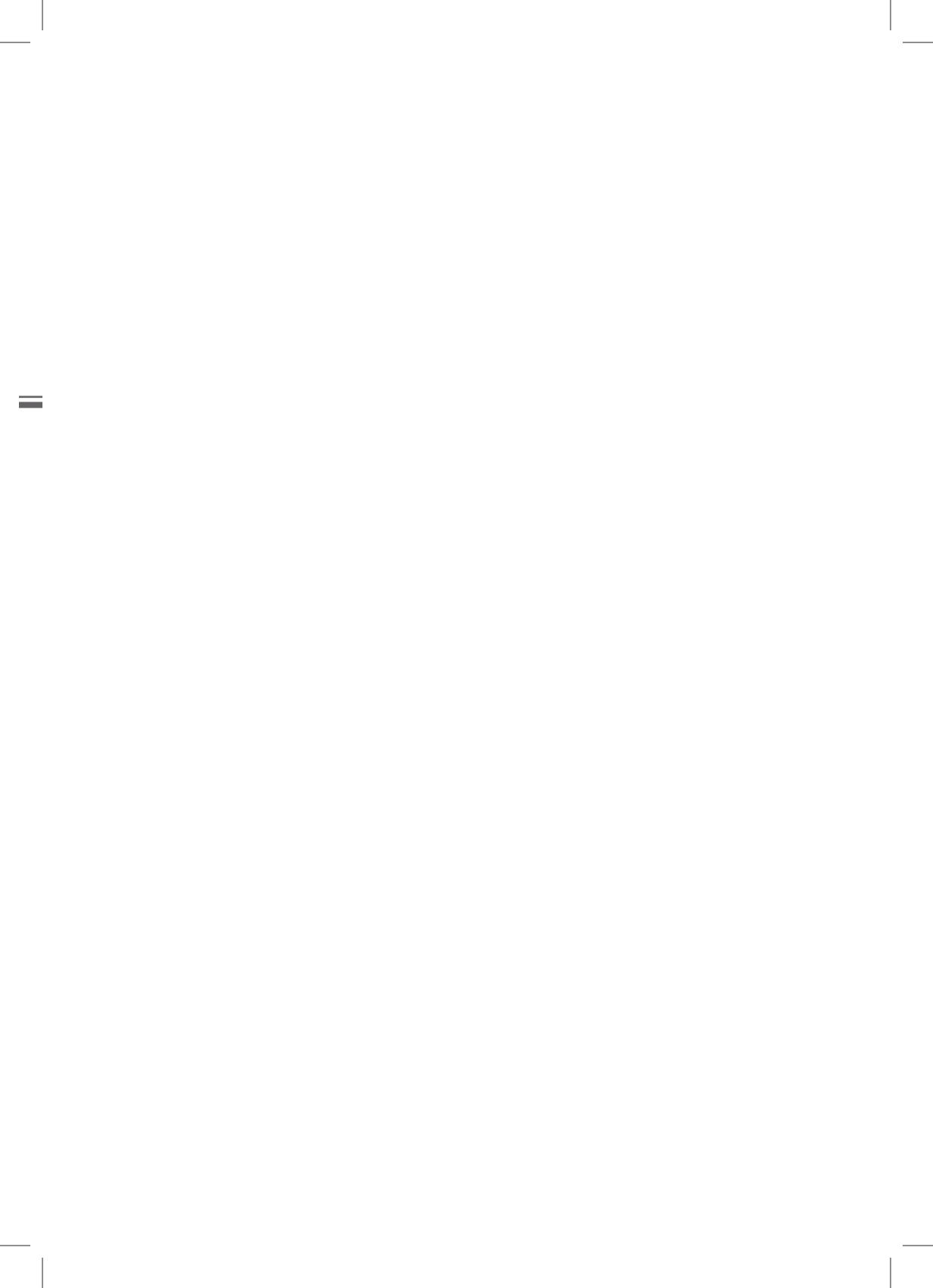
במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת יהוה, וצדקה מאלהי ישענו, ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו יום שְׁכָלוּ שְׁבַת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.
ביום טוב: הרחמן הוא ינחילנו יום שְׁכָלוּ טוב.
בראש חודש: הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה.
בראש השנה: הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה.
בסוכות: הרחמן הוא יקים לנו את סכת דוד הנופלת.

**הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא. מגדיל (בשבת וביו"ט):
מגדול) ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם. עשה שלום
במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו: אמן.**

יראו את יהוה קדשו, כי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ורעבו, ודרשי יהוה
לא יחסרו כל טוב. הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו. פותח את ידך, ומשביע
לכל חי רצון. ברוך הנבר אשר יבטח ביהוה, והיה יהוה מבטחו. נער הייתי גם
זקנתי, ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו מבקש לחם. יהוה עז לעמו יתן, יהוה יברך
את עמו בשלום.

עונג שבת

עונג שבת

יה אכסוף ר' אהרן הגדול מקרלין

יה אַכסוף נעם שַׁבַּת
המתאָמֶת ומתאָחַדֶת בְּסִגְלַתְךָ
מִשֶּׁךְ נֶעֱמַם יִרְאַתְךָ לְעַם מְבַקְשֵׁי רְצוֹנְךָ
קִדְשֵׁם בְּקִדְשֵׁת הַשַּׁבָּת הַמִּתְאַחַדֶת בְּתוֹרַתְךָ
פְּתַח לָהֶם נֶעֱמַם וְרְצוֹן לְפִתּוּחַ שַׁעֲרֵי רְצוֹנְךָ.
... יה אַכסוף...

הִיָּה הוּוֹה שְׁמוֹר שׁוֹמְרֵי וּמְצַפִּים שַׁבַּת קִדְשְׁךָ
כְּאִיל תַּעֲרַג עַל אֶפְיֻקֵי מַיִם
כֵּן נִפְשָׁם תַּעֲרַג לְקַבֵּל נֶעֱמַם שַׁבַּת הַמִּתְאַחַדֶת בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ
הַצֵּל מֵאֲחֵרֵי לְפָרֵשׁ מִן הַשַּׁבָּת
לְבַלְתִּי תִהְיֶה סְגוּר מֵהֶם
שֵׁשֶׁה יָמִים הַמְקַבְּלִים קִדְשָׁה מִשַּׁבַּת קִדְשְׁךָ
וְטַהַר לְבָבם בְּאֵמֶת וּבְאֵמוּנָה לְעַבְדְּךָ
... יה אַכסוף...

וְהִיוּ רַחֲמֶיךָ מִתְגַּלְלִים עַל מַדּוּתֶיךָ / עַל עַם קִדְשְׁךָ
לְהַשְׁקוֹת צְמֵאֵי חֶסֶדְךָ מִנְהַר הַיִּצְאָה מֵעֵדֶן
לְעֵטֶר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרַת הַמַּפְאָרִים אוֹתְךָ עַל יְדֵי שַׁבַּת קִדְשְׁךָ
כֹּל שֵׁשֶׁה יָמִים לְהַנְחִילֵם נְחִלַת יַעֲקֹב בְּחִירְךָ.
... יה אַכסוף...

הַשַּׁבָּת נֶעֱמַם הַנְּשָׁמוֹת
וְהַשְּׁבִיעֵי עֲנַג הָרוּחוֹת וְעֵדֶן הַנְּפֹשׁוֹת
לְהִתְעַדֵּן בְּאַהֲבַתְךָ וּבִירְאַתְךָ
שַׁבַּת קִדְשׁ נִפְשֵׁי חוֹלַת אֲהֶבְתְּךָ
שַׁבַּת קִדְשׁ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יַחְסִיִּין
יְרוּן מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ.
... יה אַכסוף...

מנוחה ושמחה

בְּמִצּוֹת שֶׁבֶת אֵל יִחְלִיצֶךָ.
 קוּם קְרָא אֱלֹוֵי יַחִישׁ לְאַמְצֶךָ.
 נִשְׁמַת כָּל חַי וְגַם נַעֲרִיצֶךָ.
 אֲכַל בְּשִׂמְחָה כִּי כָבֵד רָצֶךָ.

בְּמִשְׁנֵה לֶחֶם וְקִדְוֶשׁ רַבָּה
 בְּרַב מְטַעֲמִים וְרוּחַ נְדִיבָה
 יִזְכּוּ לְרַב טוֹב הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ
 בְּבִיאַת גּוֹאֵל לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא

מְנוּחָה וְשִׂמְחָה אֹור לַיהוּדִים
 יוֹם שֶׁבֶתוֹן יוֹם מְחַמְדִּים
 שׁוֹמְרֵיו וְזוֹכְרֵיו הֵמָּה מְעִידִים
 כִּי לְשִׁשָּׁה כָּל בְּרֹאִים וְעוֹמְדִים

שְׁמֵי שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיָּמִים
 כָּל צְבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים
 תַּנְיִן וְאָדָם וְחַיִּית רָאֲמִים
 כִּי בִּיהַ יְיָ צוֹר עוֹלָמִים

הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר לְעַם סְגָלְתוֹ
 שְׁמֹור לְקִדְשׁוֹ מִבְּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ
 שֶׁבֶת קִדְשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ
 כִּי בּוֹ שֶׁבֶת אֵל מְכַל מְלֹאכְתוֹ

רוחנו סר מרוב פרטי הדינים ופרטי הפרטים של מנוחת-הנפש ביום השבתון לה', ביום שכולו לגבוה [...] אין מדליקין בלכש ולא בחוסן ולא בכלך, ולא בפתילת האידן ולא בפתילת המדבר, ולא בירוקה שעל פני המים, ולא בזפת ולא השעוה ולא בשמן קיק, ולא בשמן שריפה ולא באליה ולא בחלב. נחום המדי אומר: מדליקין בשמן מבושל! ואנו מחכים לנחום המדי אחר, שיבוא ויאמר: אין מקדשין את יום השביעי לשמו יתברך לא בדיני חוסן ולא בדיני כלך, ואף לא בידיעת טיב פתילת האידן ופתילת המדבר... שים חלקנו יושב-מעל בתורן שבלב, שבענו מטובך וטהר לבנו לעבדך באמת, ולא לעבוד את יום השבת בהלכות ובדינים...

מיכה יוסף ברדיצ'בסקי, "תורות ומעשים"

אגדלך ר' אברהם אבן עזרא

אגדלך אלהי כל נשמה
ואודך ברב פחד ואימה.

בעמדי תוך קהלק צור לרומם,
לך אכרע ואכופ ראש וקומה.

רקיעי רום הלא נטה במבטא.
והארץ יסדה על בלימה.

היוכל איש חקור את סוד יוצרו,
ומי הוא זה בכל קדמה וימה.

מרומם הוא עלי כל פה ולשון,
אשר הפליא ועשה כל בחכמה.

ויתגדל בגוי קדוש ועליון
ויתקדש שמייה רבא בעלמא.

ברשימותיו של הסופר הלל בבלי אשר נכתבו לאחר ביקורו אצל ביאליק, בשנת תרפ"ו, מובא הסיפור הזה: שני הסופרים השקיפו מחלונו של ביאליק והבחינו בילדים המשחקים כדורגל ביום השבת. פעילות זו, אשר נעשתה בפרהסיה עוררה בביאליק הרהורים באשר לתפקיד של השבת בקרב הקהילה. את מחשבותיו בנושא השמיע באוזני אורחו: "סכנה גדולה נשקפת לנו שנתפלג לשני שבטים: האחר נאמן לקנייני האומה והשני פורק כל עול, פורק וכופר..." [בלי השבת אנו אומה בזויה ושפלה ואף לא אומה. יש לרומם את ערך השבת בתוכנו, כאן ובכול מקום, ובייחוד בעיני הדור הצעיר...] יש בדעתי לעשות משהו - להקים חברה או מוסד לשם חיזוק השבת... [...] יתכנסו אנשים ביום השבת, יעסקו בצוותא בדברי תורה וחכמה, ולא ידירו גם הנאה מאכילה ושתייה, ממילא יתחזק כוח השבת בלבבם על ידי עונג שבת.

הלל בבלי, "בחברתו של ביאליק", הדואר, כ"ה בתמוז תשי"ט

ברוך אל עליון ר' ברוך בר שמואל ממגנצא

חַמְדַּת הַיָּמִים / קָרָא אֵלַי צוֹר
וְאַשְׁרֵי לַתְּמִימִים / אִם יִהְיֶה נְצוֹר
כְּתֵר הַלּוּמִים / עַל רֹאשׁוֹ יָצוֹר
צוֹר הָעוֹלָמִים / רֹחוֹ בָּם נָחָה
הַשׁוֹמֵר שֶׁבֶת / הֵבֵן עִם הַבַּת /
לֹאֵל יִרְצוּ / כְּמִנְחָה עַל מַחְבַּת

זְכוֹר אֶת יוֹם / הַשֶּׁבֶת לְקַדְּשׁוֹ
קָרְנֵנוּ כִּי נִבְרָה / נִזְרַע עַל רֹאשׁוֹ
עַל כֵּן יִתֵּן / הָאֵדָם לְנִפְשׁוֹ
עֲנֵג וְגַם שְׂמֵחָה / בָּהֶם לֹא לְמִשְׁחָה
הַשׁוֹמֵר שֶׁבֶת / הֵבֵן עִם הַבַּת /
לֹאֵל יִרְצוּ / כְּמִנְחָה עַל מַחְבַּת

קִדְּשׁ הִיא לָכֶם / שֶׁבֶת הַמַּלְכָּה
אֵל תוֹךְ בְּתִיכֶם / לְהִנִּיחַ בְּרִכָּה
בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם / לֹא תַעֲשׂוּ מְלֹאכָה
בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם / עֶבֶד וְגַם שְׁפָחָה
הַשׁוֹמֵר שֶׁבֶת / הֵבֵן עִם הַבַּת /
לֹאֵל יִרְצוּ / כְּמִנְחָה עַל מַחְבַּת

בְּרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן / אֲשֶׁר נִתֵּן מִנוּחָה
לְנַפְשֵׁנוּ פְּדִיּוֹם / מִשָּׂאֵת וְאַנְחָה
וְהוּא יִדְרֹשׁ לְצִיּוֹן / עִיר הַנִּדְחָה
עַד אָנָּה תוֹגִיּוֹן / נִפְשׁ נְאֻנְחָה
הַשׁוֹמֵר שֶׁבֶת / הֵבֵן עִם הַבַּת /
לֹאֵל יִרְצוּ / כְּמִנְחָה עַל מַחְבַּת

רוֹכֵב בְּעֲרָבוֹת / מֶלֶךְ עוֹלָמִים
אֶת עַמּוֹ לְשֶׁבֶת / אֲזַן בְּנִעְמִים
בְּמֵאֲכָלֵי עֲרָבוֹת / בְּמִינֵי מִטְעָמִים
בְּמַלְבוּשֵׁי כְבוֹד / זִבַּח מִשְׁפָּחָה
הַשׁוֹמֵר שֶׁבֶת / הֵבֵן עִם הַבַּת /
לֹאֵל יִרְצוּ / כְּמִנְחָה עַל מַחְבַּת

וְאַשְׁרֵי כָּל חוֹכָה / לְתַשְׁלוּמֵי כָּפֶל
מֵאֵת כָּל סוֹכָה / שׁוֹכֵן בְּעֶרְפֶּל
נִחְלָה לֹא יִזְכָּה / בְּהַר וּבִשְׁפֶל
נִחְלָה וּמְנוּחָה / כְּשִׁמְשׁ לֹא זֹרְחָה
הַשׁוֹמֵר שֶׁבֶת / הֵבֵן עִם הַבַּת /
לֹאֵל יִרְצוּ / כְּמִנְחָה עַל מַחְבַּת

כָּל שׁוֹמֵר שֶׁבֶת / כִּדְת מְחֻלָּלוֹ
הֵן הַכָּשֶׁר חַבַּת / קִדְּשׁ גּוֹרְלוֹ
וְאִם יֵצֵא חוֹבַת / הַיָּזֵם אֲשֶׁרֵי לֹא
אֵל אֵל אֲדוֹן מְחוּלָּלוֹ / מִנְחָה הִיא שְׁלוּחָה
הַשׁוֹמֵר שֶׁבֶת / הֵבֵן עִם הַבַּת /
לֹאֵל יִרְצוּ / כְּמִנְחָה עַל מַחְבַּת

היי שקטה

מילים: רחל שפירא

לחן: יהודה פוליקר

היי שקטה, עכשו הכל בסדר
אפלו המחנק עומד להשתחרר
זה לא הגיהנם ובטח לא גן עדן
זה העולם שיש ואין עולם אחר.

היי שקטה כאלו אין בך דפי,
כאלו האויר נותן לך הנגה,
כאלו הצרות כבר מתגבשות ליפי,
כאלו מעפר פורחת שושנה.

היי שקטה כמו לא עברת אף פעם,
כמו לא היית צרימה בנוף המטפח.
כמו ראית כף יד בתוך אגרון הזעם,
כמו אלמת האור הנה מצאה אותך.

היי שקטה כאלו אין בך דפי...

היי שקטה, כמה אפשר לשטח
את הפגיעות מבלי לחשש מהשפלה?
כאלו הפגיעות עצמה היא סוג של כוח,
כאלו השלולה היא חוף הבהלה.

היי שקטה כאלו אין בך דפי...

שלח לי שקט

מילים: יונה וולך

לחן: יובל מסנר

שלח לי שקט טוב מוגן
שלח לי שקט מעגן
שלח לי שקט ממכן
לשמע שקט לא מכאן
תשלח לי שקט בקפסא,
מארץ רחוקה.

שלח לי שקט מארנן
שלח לי שקט מעדכן
שלח לי שקט מפאר
תשלח לי שקט מהכפר
תשלח לי שקט בקפסא,
מארץ רחוקה.

שקט, שקט, שקט, שקט, שקט מופתי
מיזם הלדתי עד יום מותי
שקט עד יום מותי.

שלח לי שקט מהדר
שלח לי שקט מאלתר
שלח לי שקט ירחי
תשלח לי שקט בין כוכבים
תשלח לי שקט בקפסא
מארץ רחוקה.

שקט, שקט...

שירת העשבים

מילים: רבי נחמן מברסלב

עיבוד לחן: נעמי שמר

דַּע לָךְ	כִּמָּה יָפָה	וְכִשְׁהֵלֵב
נְשָׁכֵל רוּעָה וְרוּעָה	כִּמָּה יָפָה וְנֶאֱפָה	מִן הַשִּׁירָה מִתְמַלֵּא
יֵשׁ לוֹ נִגּוּן מִיְחָד	כְּשִׁשׁוּמְעִים הַשִּׁירָה	וּמִשְׁתוֹקֵק
מִשְׁלוֹ.	שְׁלֵהֶם.	אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
דַּע לָךְ	טוֹב מְאֹד	אוֹר גְּדוֹל
נְשָׁכֵל עֵשֶׁב וְעֵשֶׁב	לְהִתְפַּלֵּל בִּינֵיהֶם	אֲזִי נִמְשָׁךְ וְהוֹלֵךְ
יֵשׁ לוֹ שִׁירָה מִיְחָדָת	וּבְשִׁמְחָה לְעֵבֵד	מִקְדָּשְׁתָּה נֶשֶׁל הָאֶרֶץ
מִשְׁלוֹ,	אֶת הַשֵּׁם,	עָלְיוֹ,
וּמִשִּׁירַת הָעֵשְׂבִים	וּמִשִּׁירַת הָעֵשְׂבִים	וּמִשִּׁירַת הָעֵשְׂבִים
נִעְשָׂה נִגּוּן	מִתְמַלֵּא הַלֵּב	נִעְשָׂה נִגּוּן
שֶׁל רוּעָה.	וּמִשְׁתוֹקֵק.	שֶׁל הַלֵּב.

שקיעת השמש ביום ו' פותחת פרק זמן שבו פרחי השדה עומדים מול האדם כחברים שווים ביקום. אסור לי לקטוף פרח, או לנהוג בו כאוות נפשי בשקיעה. בכניסת השבת הפרח נהיה עצמיות בפני עצמה, שיש לה זכות קיום ללא כל קשר לערך שלו עברי, האדם. אני עומד בדממה בפני הטבע כלפני חבר לבריאת האל, ולא כלפני חפץ שאוכל לשלוט בו, ואני חייב להתמודד עם העובדה שאני אדם ולא אל. השבת מנסה לרפא את היהירות האנושית של התרבות הטכנולוגית.

דוד הרטמן, "עשה לבך חדרי חדרים". עם עובד

שתלתם ניגונים

מילים: פניה ברגשטיין

לחן: דוד זהבי

שְׁתַּלְתֶּם נְגוּנִים בִּי אִמִּי וְאָבִי
נְגוּנִים מְזֻמָּרִים לְשִׂכּוּחִים
נְרַעֲיִנִים נְרַעֲיִנִים נִשְׁאֵם לְבָבִי
עֵתָה הֵם עוֹלִים וְצוֹמְחִים
עֵתָה הֵם שׁוֹלְחִים פְּאוֹרוֹת בְּדַמִּי
שְׁרָשִׁיָּהֶם בְּעוֹרְקֵי שְׁלוּבִים
נְגוּנֶיךָ אָבִי וְשִׁירְךָ אִמִּי
בְּדַפְקֵי נְעוּרִים וְשָׁבִים

הִנֵּה אֶאֱזִין שִׁיר עֲרָשִׁי הַרְחוֹק
הַבִּיעַ פִּי אִם אֵלֵי בֵּת
הִנֵּה לִי תִזְהַרְנָה בְּדַמְעַ וְצַחוֹק
אֵיכָה וְזִמְרוֹת שֶׁל שַׁבָּת
כָּל הַגָּה יִתֵּם וְכָל צְלִיל יֵאָלֵם
בִּי קוֹלְכֶם הַרְחוֹק כִּי יְהוּם
עֵינֵי אֶעֱצֵם וְהִרִינִי אֶתְכֶם
מֵעַל לְחֶשְׁכֵת הַתְּהוֹם

פתרון הבעיה המדאיגה ביותר של האדם לא יימצא בהתכחשות לתרבות הטכנולוגית, אלא בהשגת מידה מסוימת של עצמאות ממנה. ביחס למתנות חיצוניות, לרכוש חומרי, יש רק יחס אחד נכון – לחיות אתם, אך להיות מסוגל לחיות בלעדיהם. בשבת אנו חיים, כביכול, עצמאיים מציביליזציה טכנולוגית, אנו נמנעים בעיקר מכל פעולה שמטרתה היא לשנות או לעצב חפצים חומריים. הזכות המלכותית של האדם לכבוש את הטבע מושעת ביום השביעי.

אברהם יהושע השל, "השבת - משמעותה לאדם בימינו". ידיעות ספרים

רואים רחוק רואים שקוף

מילים: יענקל'ה רוטבליט

לחן: שמוליק קראוס

בְּעֶרְה בִּי אִשׁ,
יִצְאֵתִי לְבִקֶּשׁ,
יָמִים סְעָרְתִּי כְּסוּפָה.
שְׁבִתִּי אֶל בֵּיתִי
לְמִצָּא שְׂאֵת אֶתִּי
עַד בּוֹא הַדְּרָךְ אֶל סוּפָה.

בֶּן אָדָם כְּעֵץ שְׁתוּל עַל מַיִם...

צַר הָיָה כָּל כֶּה,
הֵייתִי אִזְ מְכָרַח
לְפָרֵשׁ כְּנָפִים וְלַעוֹף
אֶל מְקוֹם נְשׁוּבוֹ
אוּלַּי כְּמוֹ הַר נָבוֹ
רוֹאִים רְחוֹק רוֹאִים נְשֻׁקוֹף.

בֶּן אָדָם כְּעֵץ שְׁתוּל עַל מַיִם
נִשְׁרָשׁ מְבִקֶּשׁ,
בֶּן אָדָם כְּסִנֵּה מוֹל הַשָּׁמַיִם
בוֹ בּוֹעֶרֶת אִשׁ.

אִז דְּרָכֵי אַבְדָּה,
חַיֵּי הַיּוֹ חִידָה,
צָמָא כְּמוֹ הַלֶּךְ בְּמִדְבָּר,
אֶל מַלְת אֶמֶת
שְׁכַח בְּה לְתַת
לְשֵׁאת פְּנִיִם אֶל הַמְּחַר.

בֶּן אָדָם כְּעֵץ שְׁתוּל עַל מַיִם...

אנו נחים את מנוחת השבת כשאנו מפסיקים להתערב בעולם. כך אנו מחקים את מנוחת האל בשבת, שבה הוא הפסיק להתערב בעולמו. במשך ששת ימי הבריאה אלוקים הביע את שליטתו בעולם על ידי שינויים פעילים ומהותיים בו. בשבת הוא "נח" בכך שהוא כבר לא יישם שליטה זו. אנו מחקים את האל, מביעים את הרעיון שאנחנו נבראנו בצלם אלוקים, כשאנו מוותרים על שליטתנו בעולם ליום אחד, לשבת.

הרב אריה קפלן

לו יהי

מילים ולחן: נעמי שמר

בתוך שְׂכוּנָה קִטְנָה מוֹצֵלֶת
בֵּית קֵט עִם נֶגַע אָדָם,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
זֶה סוּף הַקִּיץ סוּף הַדְּרָה,
תֵּן לָהֶם לְשׁוֹב הַלּוּם,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.

לוֹ יְהי, לוֹ יְהי...
וְאִם פְּתֹאוֹם יִזְרַח מֵאֶפֶס
עַל רֵאשֵׁנוֹ אֹר כּוֹכֵב,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
אֲזַ תֵּן שְׁלֹוּהַ וְתֵן גַּם כּוֹחַ
לְכָל אֱלֹה שְׁנֵאֵהֵב,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
לוֹ יְהי, לוֹ יְהי...
לוֹ יְהי, לוֹ יְהי...
מֵה קוֹל עֲנוֹת אֲנִי שׁוֹמֵעַ,
קוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל תְּפִילִים,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
לוֹ יִשְׁמַע בְּתוֹךְ כָּל אֱלֹה
גַּם תְּפִלָּה אַחַת מִפִּי,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
לוֹ יְהי, לוֹ יְהי...
לוֹ יְהי, לוֹ יְהי...
מֵה קוֹל עֲנוֹת אֲנִי שׁוֹמֵעַ,
קוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל תְּפִילִים,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
לוֹ יִשְׁמַע בְּתוֹךְ כָּל אֱלֹה
גַּם תְּפִלָּה אַחַת מִפִּי,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
לוֹ יְהי, לוֹ יְהי...
לוֹ יְהי, לוֹ יְהי...

עוֹד יֵשׁ מִפְּרֵשׁ לְבֵן בְּאֶפֶס
מוֹל עֵבֶן שְׁחֹר כְּבֹד,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
וְאִם בְּחִלּוֹנוֹת הָעָרֵב
אֹר נְרוֹת הַחֵג רוֹעֵד,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
לוֹ יְהי, לוֹ יְהי
אֲנֵא - לוֹ יְהי
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
אִם הַמְבֹשֵׁר עוֹמֵד בְּדִלְת
תֵּן מְלָה טוֹבָה בְּפִיו,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
אִם נִפְשֵׁךְ לְמוֹת שׁוֹאֵלֶת
מִפְּרִיחָה וּמֵאֲסִיף,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
לוֹ יְהי, לוֹ יְהי...
מֵה קוֹל עֲנוֹת אֲנִי שׁוֹמֵעַ,
קוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל תְּפִילִים,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
לוֹ יִשְׁמַע בְּתוֹךְ כָּל אֱלֹה
גַּם תְּפִלָּה אַחַת מִפִּי,
כָּל שְׁנִבְקֵשׁ לוֹ יְהי.
לוֹ יְהי, לוֹ יְהי...
לוֹ יְהי, לוֹ יְהי...

יה רבון עלם ועלמיא ר' ישראל נג'ארה

יה רבון עלם ועלמיא.
אנת הוא מלכא מלך מלכיא:
עובדי גבורתך ותמהיא.
שפר קדמי להחניא:
יה רבון...

שבחין אסדר צפרא ורמשא.
לך אלהא קדישא די ברא כל נפשא.
עירין קדישין ובני אנשא.
חיות ברא ועופי שמיא:
יה רבון...

רברבין עובדך ותקיפין.
מכיר רמאי וזקיף כפיפין.
לוי יחיה גבר שנין אלפין.
לא יעול גבורתך בחושבנאי:
יה רבון...

אלה די ליה יקר ורבותא.
פרוק ית ענך מפום אריותא.
ואפיק ית עמר מגו גלותא.
עמר די בחרת מכל אומיה:
יה רבון...

למקדשך תוב ולקדש קדשין.
אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין.
ויזמרון לך שירין ורחשין.
בירושלם קרתא דשופריא.
יה רבון...

—

שבת בבוקר יום יפה

שבת בבוקר

כמה שאני אוהבת את הבוקר של יום השבת! אני מתעוררת בשעה 6:00, מכינה קפה, השקט, אוח השקט... מדהים! יוצאת לחצר ליהנות ממנו, הציפורים מציצות, אני מתיישבת ומניחה למשב הרוח הקריר ללטף את פני. מסתכלת באהבה על כל מה ששלי, הבית, גינת התבלינים (המוזנחת לאחרונה), השדות נפרשים למולי, השמים, הציפורים, ושוב, השקט. כולם שלי ולו רק לכמה דקות של שלוה.

זה הזמן שלי לעוף ולחשוב על כל הטוב שזכיתי בו. זה הזמן שלי לשיחת נפש עם עצמי, ולכל המחשבות המשוטטות. מתוכן אני בוחרת את הנעימות ביותר. אוספת כוחות לעוד יום. לא מחפשת תשובות. מתענגת.

רגע לפני שאני קמה להפר את הדממה, אני שולפת מצלמה דמיונית ומנציחה את הרגע.

אתי שוסטיק, קיבוץ אפק

שבת בבוקר

מילים: תרצה אתר

לחן: יוני רכטר

שֶׁבֶת בַּבֹּקֶר! יוֹם יָפָה,
אִמָּא נוֹתָה הַמּוֹן קָפָה,
אָבָא קוֹרָא הַמּוֹן עֵתוֹן (הַמּוֹן עֵתוֹן)
יְלִי יְקֵנוּ הַמּוֹן בְּלוֹן.

אֶפְשֶׁר לְלַקֵּת לַיִרְקוֹן, לְשׁוֹט שֵׁם בְּסִירָה,
אוּ לְטִיֵּל עַד סוֹף הַרְחוֹב וְלָשׁוּב בַּחֲזָרָה.
אֶפְשֶׁר לְקַטֵּף פְּרָחִים, כְּאֵלֶּה שֶׁלֹּא אֲסוּר,
וְאֶפְשֶׁר לְלַקֵּת עַד הַגֵּן וְלִרְאוֹת שֶׁהוּא
סָגוּר.

מודה אני

מילים: אבי אוחיון

לחן: אסף צרויה

אֶצְעֶק לָהּ, אֲדִיר שְׁמָהּ, אֱלֹהֵי אֶקְרָא יְהוָה,
לָךְ חַיִּי, לָךְ לִבִּי וְתוֹדֹתַי,
אֱלֹהֵי אֶקְרָא יְהוָה, אֱלֹהֵי אֶקְרָא יְהוָה.

עַל כָּל כְּשִׁלוֹנוֹתַי מוֹדָה אֲנִי,
עַל אֲכֻבוֹתַי, פְּחָדֵי וּמִכְשׁוֹלַי
הֵם כָּלֵם לְטוֹבָתִי.

מודה אני

מילים ולחן: מאיר אריאל

מוֹדָה אֲנִי
לְפָנֶיךָ וְלָךְ
עַל כָּל הַחֶסֶד וְהָאֱמֶת וְהַטּוֹבָה וְהַרְעָה
וְהַטּוֹבָה
שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי וְעִם בֵּיתִי
וְעִם קְרוֹבֵי וַיִּדְדֵי
וְעִם בְּנֵי עַמִּי וְעִם אֶרְצִי
וְעִם כָּל הָעוֹלָם וְהָאָדָם
אֲשֶׁר בְּרָאתָ.

בְּלֹאט חֶרֶשׁ חֶרֶשׁ
אֵט אֵט טוֹפְפוֹת
עֲתִידוֹת עֲתִידוֹת לְקִרְאָתֵנוּ,
וְאֵת מַחִיכַת אֱלֹהֵי מִתוֹךְ הַשָּׁנָה,
יְהִי־לָנוּ טוֹב, טוֹב מְטוֹב, טוֹב מְאֹד,
זֶה מִתְחִיל כְּבֹר בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה,
אֵת צוֹחֶקֶת אֱלֹהֵי
מִתוֹךְ מִתוֹךְ הַשָּׁנָה.

מוֹדָה אֲנִי כָּל בִּקְרָה
שֶׁהַחֲזַרְתָּ אֶת נִשְׁמָתִי,
מוֹדָה אֲנִי עַל בְּגֵד
שֶׁהִנַּחְתָּ עַל גּוֹפִי
שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִּי קֶר אֶתָּה שׁוֹמֵר עָלַי.

מוֹדָה אֲנִי כָּל בִּקְרָה
עַל הָאוֹר עַל עֵצִים הַיּוֹתִי,
מוֹדָה אֲנִי עַל לֶחֶם
שֶׁהִנַּחְתָּ לְשִׁלְחָנִי
שֶׁלֹּא אֶהְיֶה רָעֵב, שֶׁלֹּא אֲדַע כָּאֵב.

עַל אֵין סֶפֶר חַיִּיכִי מוֹדָה אֲנִי,
עַל כָּל כְּשִׁרוֹנוֹתַי וְעַל כָּל שִׁירִי,
אֵת כָּלֵם אֶקְדִּישׁ לָךְ
דַּע לָךְ, דַּע לָךְ שֶׁמוֹדָה אֲנִי לָךְ.

אֶצְעֶק לָהּ, אֲדִיר שְׁמָהּ, אֱלֹהֵי אֶקְרָא יְהוָה,
לָךְ חַיִּי, לָךְ לִבִּי וְתוֹדֹתַי,
אֱלֹהֵי אֶקְרָא יְהוָה, אֱלֹהֵי אֶקְרָא יְהוָה.

מוֹדָה אֲנִי כָּל בִּקְרָה
עַל כּוֹחִי עַל אֲבִי וְעַל אֲמִי.
מוֹדָה אֲנִי עַל גִּשְׁמֵם שֶׁנִּתְּתָהּ בְּשִׂדוֹתַי
לְדָאֵג לְאוֹהֲבֵי, נִתְּתָה לִי חַיִּי.

עַל יוֹם הַמְּנוּחָה מוֹדָה אֲנִי,
עַל שֶׁפַע וּבְרָכָה, עַל הַמְשֻׁפָּחָה,
כָּל כְּלֵי רַק בְּזִכְוֹתָהּ,
דַּע לָךְ, דַּע לָךְ שֶׁמוֹדָה אֲנִי לָךְ.

"למה רצה מר אל לנוח ביום השביעי?" פתחה.
"אני חושב שלא נשארו לו כוחות אחרי שבוע של עבודה קשה," ענית.
"לא, הוא לא נח בגלל שהוא עייף."
"מה-לא? אני עייף רק ממחשבה על כל מה שעשה."
"בטח שלא. הוא לא היה עייף."
"לא?"
"לא. הוא המציא את יום המנוחה."
"אה, זה מה שהוא עשה, מה?"
"כן, זו היצירה הגדולה ביותר שלו. המנוחה. מה לפי דעתך היה בעולם לפני היום
הראשון של מר אל?
"תהו ובהו אחד גדול, אני חושב."
"נכון. ואתה לא מסוגל לנוח במקום שיש בו תהו ובהו אחד גדול, מה?"
"אני חושב שלא..."

Fynn, "מר אל, כאן אנה". מרגנית

השאלה בשמירת השבת היא רק בזו, שיש בה עניין לציבור, לקיום-הציבור. שביתת יום אחד בשבוע מעבודה — זהו חוק סוציאלי נחוץ מאד לקיום- החברה. "למען ינוח". היחיד יכול לומר: אני אנוח לי מעבודתי אימתי שארצה [...] עישון ובישול-חמין וכתובה וטיול מחוץ לתחום [שבת] אינם לגבי אבות-מלאכה, ויש בהם בשבילי משום מנוחה. ל"שולחן ערוך' לא חיישינא [אני לא חושש ל"שולחן ערוך'. איני מוטרד ממנו].

י"ח ברנר, בתוך: "מסביב לנקודה- צבי צמרת". אונ' בן גוריון

קידוש היום

מזמור לְדוֹד יְהוָה רַעִי לֹא אֶחָסֵר:
 בְּנֵאוֹת דָּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי עַל־יְמֵי מַנְחוֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק
 לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּגֵיא צַלְמוֹת לֹא־אִירָא רַע כִּי־אֵתָה עַמְדֵי שִׁבְטֶךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ
 הִמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שַׁלְחֹן נֶגֶד צַרְרֵי דְשִׁנַּת בְּשִׁמּוֹן רֹאשֵׁי כּוֹסֵי רוּיָה: אַךְ טוֹב
 וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי וְשַׁבְּתֵי בְּבֵית־יְהוָה לְאֶרֶץ יְמִים:

אם תְּשִׁיב מִשַׁבַּת רַגְלֶךָ, עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי;
 וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲבָג, לְקִדּוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּד, וְכִבְדְתוּ מַעֲשׂוֹת דְרֹכֶיךָ, מִמִּצּוֹא חֲפָצֶךָ
 וְדַבֵּר דָּבָר. אַז, תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה, וְהִרְכַּבְתִּיךָ, עַל בְּמוֹתַי (בְּמַתִּי) אֶרֶץ; וְהֶאֱכַלְתִּיךָ,
 נְחֹלֶת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה, דִּבֶּר.

**וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם.
 בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעַלְמֵ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֵשׁ. זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ.
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד, וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֹאכְתֶּךָ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ, עַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ וּבַהֲמֹתֶךָ, וּגְרֶךָ,
 אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם
 וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וַיִּנַּח, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי;**

עַל כֵּן, בֵּרַךְ יְהוָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ. (סְבִרֵי מֵרַנֵּן)
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

הללויה

הללויה

מילים: שמרית אור

לחן: קובי אושרת

הללויה לעולם,
הללויה ישירו כלים.
במלה אחת בודדה
הלב מלא בהמון תודה
והולם גם הוא - איזה עולם נפלא.

הללויה עם השיר,
הללויה על יום שמאיר,
הללויה על מה שהיה,
ומה שעוד לא היה -
הללויה.

הללויה לעולם,
הללויה ישירו כלים,
והענבלים הגדולים
יהדדו בהמון צלילים
ואתנו הם יאמרו, הללויה.

הללויה עם השיר...

הללויה על הכל,
הללויה על מחר ואתמול,
הללויה, ותנו יד ביד
ישירו מלב אחד -
הללויה.

נגילה הללויה

מילים: אשר מזרחי

לחן: רחמים עמאר

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאולה
אל שדי קבץ נדחי יידי וגרש משנאי
נפשי בהם געלה נגילה הללויה

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאולה
שלח לי בן ישי גואלי ובנה לי בית היכלי
באוני עשה כלה נגילה הללויה

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאולה
רחמן חוס על עם לא אלמן ושלח להם ציר נאמן
יבשר עם סגלה נגילה הללויה

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאולה
חזק זכר זרע יצחק וקבצם ממרחק
ונסדר שיר ותהלה נגילה הללויה

נגילה הללויה נגילה בא זמן הגאולה

על כל אלה

מילים ולחן: נעמי שמר

מְרַשֵּׁשׁ אֵילַן בְּרוּחַ,
מִרְחוֹק נוֹשֵׁר כּוֹכֵב,
מִשְׁאֵלוֹת לְבִי בְּחוֹשֶׁךְ
נִרְשָׁמוֹת עֶכְשָׁו.
אָנָּה, שְׁמֵר לִי עַל כָּל אֱלֹהִים
וְעַל אֲהוּבֵי נַפְשִׁי,
עַל הַשְּׂקֵט, עַל הַבְּכִי
וְעַל זֶה הַשִּׁיר.

על כל אלה...

עַל הַדְּבִשׁ וְעַל הַעֲקֹץ,
עַל הַמֵּר וְהַמְּתוֹק,
עַל בְּתֻנּוֹ הַתֵּינִיקָה
שְׁמֵר אֵלַי הַטּוֹב.
עַל הָאֵשׁ הַמְּבַעֶרֶת,
עַל הַמַּיִם הַזּוֹכִים,
עַל הָאִישׁ הַשֶּׁבֶת הַבֵּיתָה
מִן הַמְּרַחֲקִים.

עַל כָּל אֱלֹהִים, עַל כָּל אֱלֹהִים,
שְׁמֵר נָא לִי אֵלַי הַטּוֹב.
עַל הַדְּבִשׁ וְעַל הַעֲקֹץ,
עַל הַמֵּר וְהַמְּתוֹק.
אֵל נָא תַעֲקֹר נְטוּעַ,
אֵל תִּשְׁכַּח אֶת הַתְּקוּהָה
הַשִּׁיבִנִי וְאֲשׁוּבָה
אֵל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה.

נשמת כל חי

מילים: מתוך התפילה

אֵלֹהִים פִּינּוּ מְלֵא שִׁירָה כִּימִים,
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהַמּוֹן גִּלְיוֹ,
וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שְׂבַח כְּמִרְחַבֵי רְקִיעַ,
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁמְשׁ וְכִכְרֵם,
וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם,
וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאֵילָנוֹת
אֵין אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
וּלְבָרְךָ, אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת,
מֵאֶלֶף, אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים,
הַטּוֹבוֹת שְׁעִשִׂית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ.

שְׁמֵר אֵלַי עַל זֶה הַבֵּיתָה,
עַל הַגֵּן, עַל הַחוּמָה,
מִיְגוֹן, מִפַּחַד פְּתַע
וּמִמְלַחְמָה.
שְׁמֵר עַל הַמַּעַט שֵׁשׁ לִי,
עַל הָאוֹר וְעַל הַטָּף
עַל הַפְּרִי שֶׁלֹא הַבְּשִׁיל עוֹד
וְשִׁנְאָסָף.

על כל אלה...

הללויה

מילים: יענקליה גלפז

לחן: מני גל

הללויה וזה השיר
עולה מכל פנות העיר
כשהאדם אוסף את כל קלפיו
ונשר הללויה.

פְּרוֹשִׁים יְמֵי לִפְנֵי הָאֵל,
יִדְעַהּ הוּא דְרָכֵי
וְכָל שִׁירֵי כְמוֹ תַּפְלוֹת
שֶׁלְּחֹי לְמַרְחָקִים.
וְכַשִּׁיגִיעַ סוֹף הַתּוֹאֵי
אֲנַעַל בְּשֶׁקֶט אֶת חַיִּי
וְשִׁיר חֲדָשׁ צֶעִיר וְחַי
יוֹשֵׁר הַלְלוּיָהּ.

אָדָם חוֹזֵר וְקֹצֵיר יוֹמוֹ
צְנוּעַ הוּא וְדָל,
וְעַל גְּבוֹ צְרוֹת הַחוּל
עוֹמְסוֹת לוֹ כְּמַגְדֵּל.
הוּא לִפְנֵי רוֹאֶה פְּתָאוֹם
אֶת שְׁתֵּי עֵינָיָה שֶׁל בְּתוֹ
וְהוּא אֵד שֶׁר, וְהֵן אֶתּוֹ
שְׁרוֹת הַלְלוּיָהּ.

הללויה, וזה השיר
עולה מכל פנות העיר
כשהאדם ושתי עיני בתו
שרים הללויה.

הללויה וזה השיר
עוד יעלה בכל העיר
והוא חדש והוא צעיר וחי
ונשר הללויה.

בוֹנֵה אָדָם אֶת בְּנֵינֵי
מִהֶבֶל וְקִלְפִים,
יוֹם יוֹם טוֹרֵחַ וְעַמַּל,
יוֹם יוֹם הֵם נְטֹרְפִים.
אֲבָל אֵל מוֹל חֲרַבֵּן קִלְפֵי
עוֹלָה הַשְּׁמֶשׁ מַעְלֵי
וְהוּא אוֹסֵף אוֹתָם אֵלָיו
וְשֶׁר הַלְלוּיָהּ.

הללויה

תהילים קג

הללויה.
הללויה אל בקדשו הללויה ברקיע עזו.
הללויה בגבורתיו הללויה כרב גדלו.
הללויה בתקע שופר הללויה בנגבל וכנור.
הללויה בתוף ומחול הללויה במנים ועוגב.
הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי תרועה.
כל הנשמה תהלל יה הללויה.

יום זה לישראל

ר' יצחק לוריא

יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:
ציית פקודים במעמד הר סיני.
שבת ומועדים לשמור בכל-שני.
לערך לפני משאת וארוחה - שבת מנוחה:
יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:
חמדת הלבבות לאמה שבורה.
לנפשות נכאבות נשמה יתרה.
לנפש מצרה יסיר אנה - שבת מנוחה:
יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:
קדשת ברכת אותו מכל-ימים.
בששת כלית מלאכת עולמים.
בו מצאו עגומים השקט ובטחה - שבת מנוחה:
יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:
לאסור מלאכה צייתנו נורא.
אזכה הוד מלוכה אם שבת אשמרה.
אקריב שי למורא מנחה מרקחה - שבת מנוחה:
יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:
ושיר אערך לך בנגון ונעימה.
מול תפארת גדלך נפשי לך כמהה.
לסגלה תמימה קיים הבטחה - שבת מנוחה:
יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:
רצה תפלתי כמו קרבן נחשון.
יום מנוחתי ברנה ובששון.
חביב כבת אישון ברב הצלחה - שבת מנוחה:
יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:
ישעך קוינו יה אדיר אדירים.
בן-דוד מלכנו שלח נא לעברים.
ויקרא לדרורים רוח והנחה - שבת מנוחה:
יום זה לישראל אורה ושמחה: שבת מנוחה:

יה חביבי

מילים: אשר מזרחי

לחן: רחמים עמאר

חביבי יה חביבי
האל המלך הרחמן
ישלח משיחו הנאמן

אב הרחמן שמע קולנו
שלח בן דוד ויגאלנו
נשוב לציון עיר קדשנו
ונשלט בה ביד רמה

שמה נתאסף בעיר הבירה
ומחדש ישמע קול שירה
ואז נדליק את המנורה
בבית שוכן מעונה

ראה בעני ישראל עמך
והשיבם נא לגבולך
ואז יראה כל זכורך
שלש פעמים בשנה

הלואי

מילים: אהוד מנור

לחן: בעז שרעבי

הלואי ומענן תרד עלינו קשת,
הלואי שלעולם הזה יש תקנה...

הלואי יום יצמח מתוך סופה גועשת,
הלואי ולא תאבד לעד המתנה,
הלואי שהמדבר יצמיח עשב דשא,
הלואי ועוד נשב בצל התאנה.

הלואי שלא נכאב ואיש אחיו יאהב,
הלואי ויפתחו שוב שערי גן עדן,
הלואי ויתמזגו מזרח ומערב,
הלואי הלואי ונחדש מינו כאן כקדם.

הלואי ולא ישא עוד גוי אל גוי חרב,
הלואי ולא ננטש את דרך התקווה,
הלואי והאדם יהיה רחום עד ערב,
הלואי שיש סכוי אחד לאהבה.

הלואי שלא נכאב...

בגלגול הזה

מילים ולחן: שלום חנוך

שְׁתִּיהֶיָה אֶל אַחֲרִים
כְּמוֹ שְׂאֵתָה אֶל עֲצֻמָּה,
שְׁתִּתְּבָרַךְ בְּמָה נְשִׁישׁ
וְשִׁתְּשִׁמַּח בְּחִלְקָה.
שְׁתִּמְצָא אֶת דְּרָכְךָ
בְּכָל דֶּרֶךְ שְׁתִּלְּךָ,
וְשִׁתְּדַע לְהִשְׁרֵד
מִזֶּה הַגּוֹרֵל הַמִּתְהַפֵּךְ.

שְׁיִהֶיָה לְךָ טוֹב,
שְׁתִּסְפִּיק לְאַהֲבָה
עוֹד בְּגִלְגוֹל הַזֶּה
בְּגִלְגוֹל הַזֶּה.

זֶה לְגַמְרִי לֹא קָל
לִהְיוֹת פֶּה בְּכָלֵל
וְעוֹד, עוֹד וְעוֹד
בְּגִלְגוֹל הַזֶּה.

שְׁיִהֶיָה לְךָ טוֹב,
וְשִׁתְּסָפִיק לְאַהֲבָה
עוֹד בְּגִלְגוֹל הַזֶּה
בְּגִלְגוֹל הַזֶּה.

שְׁתִּיהֶיָה תְּמִיד שְׁמַח,
שְׁלַעוֹלָם לֹא תִפְסִיק לְשִׁיר,
שְׁתִּמִּיד תִּמְשִׁיךְ לְגִדְלָה,
וְשִׁתְּמִיד תִּשְׂאָר צַעִיר.
שְׁתִּמִּיד תִּלְךָ קְדִימָה,
וְשִׁלָּא תִאֲבֹד תִּקְוָה,
שְׁתִּדַּע שְׁלוֹם וְטוֹב,
וְשִׁתְּמְצָא אֶת הָאֲהָבָה.

שְׁתִּשְׁכִּיל לַחַיּוֹת בִּיחָד
וְלִהְיֵשָׂא חִפְשִׁי,
וְשִׁתּוֹכֵל לְמַצָּא תּוֹעֵלָת
גַּם בְּמַצְבִּים קָשִׁים.
שְׁתִּמִּיד תִּשְׂאָר צָנוּעַ
וְשִׁתְּמִיד תִּהְיֶה בְּרִיא,
וְשִׁתְּצִלִּיחַ שְׁחִיךְ
לֹא יִהְיֶה לְרִיקָה.

שְׁיִהֶיָה לְךָ טוֹב,
שְׁתִּסְפִּיק לְאַהֲבָה
עוֹד בְּגִלְגוֹל הַזֶּה,
בְּגִלְגוֹל הַזֶּה.

כִּי זֶה לְגַמְרִי לֹא קָל
לִהְיוֹת פֶּה בְּכָלֵל
וְעוֹד, עוֹד וְעוֹד
בְּגִלְגוֹל הַזֶּה.

שיר השיירה

מילים: עלי מוהר

לחן: עממי יווני

ומכל הגליות,
ועם כל הבעיות,
עם נוצר וארץ קמה,
ושפה אשר נרדמה
שוב התחילה מתעוררת
ומדברת ומדברת.
מסביב יהום הסער,
רב הקשי והצער,
אבל יש על מה לשמח,
יש עוד אמיץ, יש עוד כח.

איה ישראל צומחת מסביבנו,
היא חזקה יותר מכל חסרונותינו.
וגם הנגב עוד יהיה פורח,
ועוד נדאג שהזקן יהיה שמח.
וגם הנגב עוד יהיה פורח,
ועוד נדאג שהזקן יהיה שמח.

ומכל הגליות,
ועם כל הבעיות,
מסביב יהום הסער,
רב הקשי והצער,
אבל יש על מה לשמח,
יש עוד אמיץ, יש עוד כח.
ובמשכת שיירה...

בלשונות רבות מספר דברנו
וזה את זה כמעט בכלל שלא הפרכנו,
ומקומות רבים מאד עזבנו
ורק מקום אחד רצינו ואהבנו.
ומקומות רבים מאד עזבנו
ואל הארץ, אל הארץ באנו.

ובמשכת שיירה
מן המאה שעברה.
רחוקים כבר היוצאים,
אזרים וחלוצים
שעמלו עבדו בפרך
בלי לראות את סוף הדרך.
ועכשו עוברים אנחנו,
לא שקטנו ולא נחנו,
לא ומשיכו בלעדינו,
זוהי הרפתקת חיינו.

מנטאות ומחנות הגחנו,
אל הבצות ואל הישימון הלכנו.
מקצות ערב, מרוסיה ופולניה,
הדלקנו אור גם בדימונה, גם בדגניה.

יחד לב אל לב

מילים: איילת ציוני וגילי ליבר

לחן: גילי ליבר

אִךְ שֶׁהֵלֵב נִפְתַּח,
חֹבֵק אֶת הָעוֹלָם,
וּבְקִרְיָאָה גְדוּלָּה
נִשְׁיֵר לְאַהֲבָה.

אִמְרוּ: הַכֹּל אֶפְשָׁר,
זֶה לֹא מְאַחֵר,
הַשְּׁחֵר כָּבֵר עָלֶיהָ,
זְמַן לְאַהֲבָה.

יחד לב אל לב
נִפְתַּח וְנִרְאָה אֶת הָאוֹר שְׁבִשְׁמַיִם,
יחד לב אל לב
נִפְתַּח בְּתִקְוָה לְאַהֲבָה.

וְרַק אִם נֶאֱמִין,
וּבְלִי שׁוֹם דְּאִוִּין,
בְּדֶרֶךְ הָעוֹלָה
זֶה שִׁיר לְאַהֲבָה.

רבינו הקדוש מפשיסחא היה אומר, שסעודת שבת היא תיקון לחטא אדם וחווה, והזמירות שאנחנו שרים הם התיקון של קין והבל. שכל הנפילה ההיא בעולם החלה מפני שקין והבל הקריבו את קורבנותיהם בנפרד... תארו לעצמכם, אילו היו מקריבים ביחד. איזה עולם היה לנו!

כך, בליל שבת, אנחנו מזמרים הניגונים ביחד – אלה מאיתנו המכירים את הניגון ואלה שלא מכירים. אלה שיש להם קול יפה, ואלא שהיו רוצים שיהיה להם קול יפה. וגם אלה שחושבים שיש להם קול יפה... כולם שרים יחד!

שלמה קרליבך, בתוך: "ממך אליך - ספר השבת" יונדב קפלון. ידיעות ספרים

דרור יקרא

ר' דונש בן לברט

דרור יקרא לָבָן עִם בַּת
וַיִּנְצְרְכֶם כְּמוֹ בֵּבֶת.
נְעִים שְׂמֵכֶם וְלֹא יִשְׁבֶּת.
שָׁבוּ נוּחוּ בְיוֹם שַׁבָּת.

דְּרַשׁ נְוִי וְאוֹלָמִי
וְאוֹת יִשְׁעַ עֲשֵׂה עִמִּי.
נְטַע שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרָמִי,
שַׁעֲהַ שְׁוַעַת בְּנֵי עִמִּי.

אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַּר הַר,
הַדָּס, שְׁטֵה, בְּרוּשׁ, תִּדְהַר.
וְלִמְזֶהִיר וְלִנְזֶהִר
שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נְהַר.

הַדּוֹךְ קָמִי אֵל קָנָא
בְּמוֹג לִבִּי וּבְמִנְגָּה
וּנְרָחִיב פֶּה וּנְמַלְאָנָה
לְשׁוֹנִי לֶךְ רָנָה.

דְּעָה חֲכָמָה לִנְפֶשְׁךָ
וְהִיא כְּתֵר לְרֵאשָׁךְ.
נְצַר מְצוֹת קִדְשֶׁךָ
שְׁמַר שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ.

חופשי ומאושר

מילים: דודו ברק

לחן: בועז שרעבי

תֵּן אֶת הַשָּׁמַיִם וְהַשֶּׁמֶשׁ הַחֲמָה,
תֵּן לְרֵאוֹת אוֹתָם מִן הַנְּשָׁמָה.
תֵּן לִנְפֶשׁ שְׂתַבְּעַר,
תֵּן לְהִיּוֹת חֲפָשִׁי וּמְאֻשָּׁר.

שִׁיר לָנוּ שִׁיר וְשָׁלַח לָנוּ אוֹר,
תֵּן יוֹם בְּהִיר וְעֶרֶב טְהוֹר.
צַחֵק בְּנַפְשִׁי, לָבָן וּמוֹאֵר,
בּוֹאֵה חֲפָשִׁי וְלֶךְ מְאֻשָּׁר.

יֵשׁ יָמִים יָפִים שֶׁהַדְּרָכִים בָּהֶם גְּדוֹלוֹת,
יֵשׁ דְּבָרִים יָפִים גַּם בְּלִילוֹת,
וְכָל מַה שֶּׁעוֹד נוֹתֵר,
רַק לְהִיּוֹת חֲפָשִׁי וּמְאֻשָּׁר.

שִׁיר לָנוּ שִׁיר...

עוֹד תְּפִלָּה אַחַת אֲנַחְנוּ נִבְקֶשׁ מִמֶּךָ,
עוֹד תְּפִלָּה נְרִיעַ לְשִׁמְךָ,
זְכֹר אוֹתָנוּ גַם מָחָר,
תֵּן לְהִיּוֹת חֲפָשִׁי וּמְאֻשָּׁר.

השבת היא לא רק יום שבו אין עובדים, אלא יום שבו אסור לעבוד. כלומר, יום שבו מתנסה אדם בניסיון שאין לעמוד בו מתוך אמונה. זהו ניסיון חוזר ונשנה שהפרי המכוון בו הוא חינוך האדם להשתחרר מן הגורם הפנימי המביא את האדם לידיי עבדות – היא המשאלה להחזיק בידיו את הערובות לביטחוננו בעתיד. יום השבת דורש את הודאות המוסרית של המאמין, ודאות זו היא החירות שיכולה להיות מנת חלקו של אדם.

אליעזר שבייד, "ספר מחזור הזמנים". עם עובד

יום יבוא

מילים: דן אלמגור

לחן: בני נגרי

יום יבוא, יום יבוא, יום יבוא, יום יבוא,
יום יבוא, יום יבוא, יום יבוא, יום יבוא,
יום יבוא, יום יבוא, יום יבוא, יום יבוא,
יום יבוא, יום יבוא, יום יבוא, יום יבוא!

הוא קרב, זה היום
ועם בקר נקום ופתאום
גם אנחנו פתאום בני אדם ככלם,
אז נדע, הוא כבר בא, הוא כבר בא,
הוא כבר בא!

יום יבוא, יום יבוא,
זאת ידע כל אחד בלבבו.
אם נמות כמשה על פסגת הר נבו
לא נשכח, הוא מכרח
הוא יבוא!

יום יבוא, יום יבוא,
במהרה, בקרוב הוא יבוא.
זאת ידע כל אדם
בעמקי לבבו.
יום יבוא, יום יבוא, הוא יבוא!

יום יבוא, יום יבוא,
הוא קרב והולך בנתיבו.
לא ישפל שום אדם
על נזעו וצבעו.
יום יבוא, יום יבוא, הוא יבוא.

הוא יבוא, זה היום
כה אראנו ואין זה חלום.
אם נמות כמשה על פסגת הר נבו
לא נשכח, הוא מכרח
הוא יבוא!

יום יבוא במהרה
פעמון החרות דרור יקרא,
ושחרים ולבנים יתכנסו מסביבו.
יום יבוא, יום יבוא, יום יבוא.

תעודת השבת היא לקיים את השוויון של בני האדם, שלא להשגיח בהבדל שביניהם ובמעמדם החברתי. ומשמעות זו של השבת משמשת אף היא עדות נאמנה מאין כמותה למוסריות היהודית של רעיון הייחוד ולמקוריותו המוסרית [...] ומשום כך נעשתה השבת בפני הנביאים לסמל המוסריות. "שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע" (ישעיהו, נא, ב). ישעיהו משווה אפוא את שמירת השבת לשמירת דרכי המוסר [...] השבת חוזרת ומבטלת ביטול עיקרי את ההבדל שבין בני אדם המתהווה בדרך עבודתם. גם הפועל נעשה אדון לעצמו, המנוחה מדי שבוע בשבוע ביום קבוע משווה את הפועל לאדון.

הרמן כהן, "דת התבונה ממקורות היהדות". מוסד ביאליק והמכון על שם ליאו בק

חמדה

דליה רביקוביץ

שם ידעתי חמדה שלא היתה כמוה,
והזמן ההוא היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות היו מתעצמים לגבה.

והאור החל מסביב שוטף כנהר לנבע,
וגלגל העין את גלגל החמה חמד.
אז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

הזהירו ראשי השיחים והאור לא ידע שבע,
נתך בגלי הנהר ובכל אדוותיו נצת,
אף ראשי היה בעיניו כתפוח זהב לבלע.

שושני נהר צהבות פערו את פיהן לבלע
את אדוות הנהר בחפזן ונבעול העשב השט,
ואותו היום היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות מתעצמים בתשוקה לגבה
ואז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

שבת מתנה

מילים ולחן: אב יהו מדינה

אחכה ימים ששה
לבואה של המלכה.
לא עמל לא דאגה,
ולא עצב ותונה,
כי ביום זה, יום שבת
זמירות לאל אשא.

אזמר בקולי
וההד עונה לי.
אודה לאל, אלי הטוב
השבת נתנה
לעמו מתנה,
לכל נפש מנוחה.

בתפלה גם נבקש
את כוחנו לחדש,
כי כוחנו כלה
בימים ששה.
אך ביום זה, יום שבת
נהללה ונקדשה.

אזמר בקולי...

נאמר בירושלמי: 'לא נתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא כדי שיעסקו בהם בתורה'. אמרו חז"ל שהתורה שאלה להשם יתברך: כשישראל יכנסו לארץ, זה רץ לזיתו וזה רץ לכרמו, אני מה תהא עלי? השיב לה הקב"ה: יום שבת יהיה בן זוגך. והעניין הוא מפני שכל ימות החול האנשים טרודים במלאכתם ובמסחרם ואין להם פנאי לעסוק בתורה בקביעות, ורק בשבת הם פנויים ויכולים לעסוק בה כראוי.

ישראל מאיר הכהן מראדין - 'החפץ חיים', 'שם עולם'.

יודוך רעיוניי

הרב ישראל נג'ארה

יודוך רעיוני יהוה רועי.
ביום שבת קדש יום השביעי:

יום אשר כלית בו כל מלאכתך.
אומר כי שרית על כל זולתך.
ומעשים עשית אין לבלותך.
לי בן אמתך חיש להרגיעי:

שביעי בחרת מכל המינים.
ואתו קדשת בשבועות ושנים.
חיש אשר נשאת לגזע אמונים.
ופדם מאסונים ארחי ורביעי:

רצה במנוחתתי יום זה יום מנוחה.
וביום עבודתי המצא לי הרוחה.
והכן לשביתתי משאת וארוחה.
וששון ושמחה יהיה שעשועי:

אל עולם שכלו שבת תזכני.
ונרך בהלו שים אור בעדני.
ואל משכן שילה תשוב תעלני.
מהרה ענני אורי וישעי:

כי אשמרה שבת

ר' אברהם אבן עזרא

כי אשמרה שבת אל ישמרני
אות היא לעולמי עד בינו וביני.

אסור מצא חפץ לעשות דרכי
גם מלדבר בו דברי צרכים
דברי סחורה או דברי מלכים
אהגה בתורת אל ותחכמי.

בו אמצאה תמיד נוח לנפשי
הנה לדור ראשון נתן קדושי
מופת בתת לחם משנה בששי
ככה בכל נשוי יכפיל מזוני.

רשם בדת היום (האל) חק אל סגנו
בו לערר לחם פנים לפניו
על כן להתענות בו על פי נבוכיו
אסור לבד מיום כפור עוני.

היום מכבד הוא יום תענוגים
לחם ויין טוב בשר ודגים
השמחים בו הם שמחה משיגים
כי יום שמחות הוא ותשמחני.

מחל מלאכה בו סופו להכרית
על כן אכבס בו לבי בבורית
אתפללה אל אל ערבית ושחרית
מוסף וגם מנחה הוא יענני.

שער הרחמים

שער הרחמים מילים ולחן: מאיר בנאי

מסתובב בעיר הישנה
ורעש בא מכל פנה.
אני מכיר כבר,
מכיר כבר את דרכי
בדרך לשער הרחמים.

חי פעם רק פעם,
יש טעם אין טעם,
עם כח בלי כח,
שער הרחמים.
בואי אתי יחד,
בואי מתוך הפחד,
כי את, גם את חלק
משער הרחמים.

לא מביט סביב,
לא מקשיב.
איש חולם אני
וכך היה תמיד.
אבל מכיר כבר,
מכיר כבר את דרכי
בדרך אל שער הרחמים.

השלטים מעל החניות
משקיפים על הרחובות.
בתוך לבי יש צעקה והיא גדולה,
הראו לי את שער הרחמים.

שיר למעלות תהילים קכא

שיר למעלות
אשא עיני אל־ההרים מאין יבא עזרי:
עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ:
אל־יתן למוט רגלך אל־ינום שמך:
הנה לא־ינום ולא יישן שומר ישראל:
יהוה שמך יהוה צלך על־יד ימינך:
יומם השמש לא־יכבה וירח בלילה:
יהוה ישמך מכל־רע ישמר את־נפשך:
יהוה ישמר־צאתך ובואך מעתה ועד־עולם:

תוכו רצוף אהבה מילים ולחן: ישי ריבו

חושך שבטו, מבלי לחשוך את אהבתו
מושיט את שרביטו, לכל הפושט ידו
עין לא מעלים, מעל צאן מרעיתו
גם כשאנו שברי כלים, עודנו כלי חמדתו

תוכו רצוף אהבה, רצוף אהבה
ביתו צפוף לרוחה, צפוף לרוחה
ממציא לנו מחילה, לא רק בשעת הנעילה
לך דומיה תהלה

ידיו רב לו, ואין ראשית לראשיתו
גם השירה כחול היים, היא רק מקצת שבחו
לפנים משורת הדיו, מנהיג את עולמו
ומלפני המלאכים, דורש בשלום עמו

עתיד הוא
"לתת פאר תחת אפר
שמן ששון תחת אבל
מעטה תהלה תחת רוח כהה"
(ישעיהו סא)

מזמור לדוד תהילים כג

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר:
בנאות דשא ירביצני על־מי מנחות ונהלני:
נפשי ישובב ינחני במעגלי־צדק למען שמו:
גם כִּי־אלך בגיא צלמות לא־איירא רע כִּי־אתה עמדי,
שבטך ומשענתך המה ינחמני:
תערך לפני שלחן נגד צררי,
דשנת בשמן ראשי כוסי רִוְיָה:
אך טוב וחסד ירדפוני כל־ימי חיי,
ושבתי בבית־יהוה לארך ימים:

מכתב לאחי

מילים ולחן: עילי בוטנר

אל תפחד, תשאף לדעת,
אל תדאג, עוד תקום.
מי שבידו לגעת
יש שבלבו עוד לנחם.
אל תפחד, ימים יבואו
ועונות שנה תחלף,
אתה תראה שעוד נגיע אל הסוף.

אל תפחד ממציאות נושכת
ואנשים קרים,
כל אחד סוּחב בבטן
ומעט שעליהם רואים.
כמה כח יש ברנע
והנצח אין לו סוף,
בכל דמעה שעוד תרד
יגיע צחוק.

וזה הרגע
הנה באה השעה,
מה תביא אתה הרוח?
מה ימס את הדממה?
יש סבות לכל דבר,
יש חלום שלא נגמר,
בסוף הדרך עוד תהיה מאשר.

וקדימה אל האפקו,
אל השמש הטובה,
זה רחוק אבל תגיע
קצת עיף וקצת צמא לאהבה
שמחכה לך,
תקטף אותה כפרי בשל,
ואז תנוח, תרדם בצל.

ממעמקים

מילים ולחן: עידן רייכל

ממעמקים קראתי אליך בואי אלי,
בשובך יחזר שוב האור בעיני,
לא נמור, לא עוזב המגע בידיך
שיבוא ויאיר למשמע קול צחוקך.

ממעמקים קראתי אליך בואי אלי
מול ירח מאיר את דרכך שוב אלי,
נפרסו ונמסו מול מגע של ידיך
באזניך לוחש שואל.

מי זה קורא לך הלילה הקשיבי
מי נשך בקול אליך אל חלונך,
מי שם בפשוו שתיי מאשרת,
מי ישים יד ויבנה את ביתך.

מי יתן חיוי, ישימם מתחתיה,
מי כעפר לרגליך יחיה,
מי יאהבך עוד מכל אוהביו,
מי מכל רוח רעה יצילך
ממעמקים.

ממעמקים קראתי אליך בואי אלי
מול ירח מאיר את דרכך שוב אלי,
נפרסו ונמסו מול מגע של ידיך
באזניך לוחש שואל.

מי זה קורא לך הלילה...

מציון תצא האהבה

מילים ולחן: יונתן רזאל

כי מציון תצא האהבה
יפה, זכורה, נעימה,
כמו שחכינו לה אלפים שנה
בארץ רחוקה.

כי מציון תצא ההבנה
שלמה, זכורה, נעימה,
כמו ששמענו אותה בפעם הראשונה
בארץ רחוקה.

מספרת על השקט, על האדם,
לוקחת אל כל המקומות הטובים שבעולם.
לוקחת אותי, אותך ובכלל.

כי מאדם יוצא דבר אלקים,
מכר, שלם מבפנים,
כמו ששמענו אותו בפעם הראשונה
בארץ רחוקה.

אדרבה

מילים: ר' אלימלך מליזנסקי

לחן: יוסף גרין

אדרבא,
תן בלבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו
ולא חסרונם,
ושנדבר כל אחד את חברו
בדרך הישר והרצוי לפניה,
ואל יעלה שום שגאה
מאחד על חברו חלילה.
ותחזק אותנו באהבה אליה,
כאשר גלוי וידוע לפניה.
שיהא הכל נחת רוח אליך
אמן, כן יהי רצון.

כי מציון נצא אל העולם
יפים, מחזקים, ביחד
כמו שעמדנו שם בפעם הראשונה
בארץ רחוקה.
ונדע אז כלנו את הדרך חזרה,
נשמח ונבין שכל זה קרה,
ויהי ערב ויהי בקר יום השביעי.

כי מציון תצא האהבה
יפה, זכורה, נעימה
כמו שחכינו לה אלפים שנה
בארץ רחוקה.

כי מציון תצא תורה
ודבר ה' מירושלים
הללויה.

כְּשֶׁהַנְּשֵׁמָה מְאִירָה גַם שָׁמַיִם עוֹטֵי עֶרְפֶּל מְפִיקִים אֹרֶן נְעִים

הרב קוק

היום השביעי הוא בבחינת ארמון שאנו בונים בזמן. קירותיו עשויים מנשמה, משמחה וממידת ההתאפקות, האווירה שלו מחייבת אותנו למשמעת המזכירה לנו שסמוכים אנו אצל הנצח [...] כיצד אנו מבדילים בין השבת ובין שאר כל ימות השבוע? כשמגיע יום מן הימים כגון יום ד', השעות הן חיוורות ואין הן לובשות צורה אלא אם כן אנו מעניקים להן משמעות. לא כן השעות ביום השביעי שהן מלאות משמעות כשהן לעצמן; משמעותן ויופיין אינם תלויים בעבודה שאנו עושים, בקידמה ובהישגים שאנו משיגים, יש להן תפארת וגדולה משלהן.

הרב אברהם יהושע השל, "השבת - משמעותה לאדם בימינו". ידיעות אחרונות

הימים שעוד נכוננו לנו

מילים: עדית פאנק

לחן: חנן יובל

לא קלה דרכנו

מילים: יענקל'ה רוטבליט

לחן: יזהר אשדות

אור הַנֶּר נִמְהַל בְּאוֹר הַיָּרֵחַ,
עַל הַכֹּר שְׁעָרָה שְׁפוּףָה.
בְּחֵלוֹן צְמֶרֶת עֵץ פֹּרֵחַ
וְהַשְּׂקֵט חֲזָר, רוֹאִים לְפִי הַחַיִּיךָ.

סְעָרָה הַיְתֵה, הִנֵּה חֲלֻפָה לָהּ,
וּפְנִיךָ שׁוֹב רוֹנְעוֹת כְּפָנֵי הַיָּם.
עִם הָאוֹר נוֹסִיף לְלַכֵּת הַלְּאָה,
עוֹד הַדֶּרֶךְ רַבָּה, הַמָּסַע עֲדִין לֹא תָם.

לֹא קֵלָה הַיָּא, לֹא קֵלָה דְרָכְנוּ,
וְעֵינֶיךָ לְפַעֲמִים כֹּה נֹגוֹת.
עוֹד שְׂדוֹת פֹּרְחִים יֵשׁ לְפָנֵינוּ,
עוֹד הָרִים גְּבוּהִים וְצוֹנְנֵי פְסָגוֹת.

רְסִיסִים שֶׁל אוֹר בְּדַמְעוֹתֶיךָ
וְחַיִּיךָ שׁוֹב מְנַשֵּׁשׁ דְרָכֹו אֵלַי.
כֹּל הַטּוֹב עוֹדְנוּ לְפָנֶיךָ,
שִׁמְיָי רֹאשׁ עַל כְּתָפַי, תִּנֵּי לִי יָדְךָ בְּיָדִי.

עוֹד מְעַט יִתֵּם הַנֶּר לְנוֹעַ,
עוֹד מְעַט יוֹבֵס הַשְּׂקֵט הַמְּבָרָךְ.
הַמְלֵת הַיּוֹם תִּתְחִיל לְבַקֵּעַ,
לֹא תִלְכִי לְבִדְךָ, אֲנִי אֶהְיֶה שֵׁם אִתְּךָ.

הַיָּמִים שֶׁעוֹד נִכְוֵנוּ לָנוּ
שְׁיֵהִיוּ נְכוֹנִים, שְׁיֵהִיוּ רְכוּנִים
שְׁיֵהִיוּ מְעֻלֵינוּ כְּמוֹ כְּפוֹת תְּמָרִים.

וְאַנְחָנוּ שְׁנֵי הַמִּינִים,
נְבָרָה עֲלֵיהֶם,
וּבֵין כְּפוֹת יָדֵינוּ
יִדְרָכוּ קְשָׁתָם כּוֹכָבִים רְחוֹקִים
לְהִבִּיט בְּנוּ מִתּוֹךְ הַלִּילוֹת,
וְלֹא נְבוֹשׁ לַהֲיֹוֹת מוֹאָרִים בַּיָּמִים, בַּיָּמִים.

הַיָּמִים שֶׁעוֹד נִכְוֵנוּ לָנוּ...

וְהָאֶפְלָה תִבְיֵא תְבוּנָה אֶל לִילוֹתֵינוּ
וְעֵין תִּהְיֶה בְּנוּ זְבַת דְּמַעוֹת רְכוֹת שֶׁל
דְּבֶשׁ בְּחֻלְבַּי,
וְשִׁבְעָה מִינִים, פִּי שִׁבְעָה מוֹנִים
בְּבִגְדוֹתַי וְיִבְשִׁיל לִבְנוּ.

הַיָּמִים שֶׁעוֹד נִכְוֵנוּ לָנוּ...

בוא בשלום

מילים: רחל שפירא

לחן: נורית הירש

צפורי הצפון כבר הגיעו,
מתערבל האבק בנגבעות.
אחותנו הרוח עברה בדרכים
ואנחנו צמאים לאות.

בוא בשלום, החרשה מזכירה
בטרם חלקה אחרונה תזרע,
ובטרם יוגף חלון,
אנא שוב אלינו בשלום.

בוא בשלום נפתחות חצרות,
ערכנו שלחן והדלקנו נרות,
ובטרם יושר מזמור,
נחכה לך שתחזור.

מתרפק האזוב על האבן
כתינוק על אמו היחידה.
אחותנו הרוח עברה בשדות
והנשם בכף ידה.

בוא בשלום החרשה מזכירה...

כוכבים ישבצו את האפקי,
הירח ישלים מחסורו.
אחותנו תפגש בטלה האובד,
בערנה תלטף צמרו.

יהי שלום בחילך

שלוח בארמנותיך.

למען אחי ורעי

אדברה נא שלום בך.

תהילים קכב

פרוק מעליו עול עמל שהוא רתום בו, להתרחק מן השאון הצורם של ששת ימי המעשה, מן העצבנות והכעס של הרדיפה אחר נכסים, ולחדול מן המעל שהוא מועל בכך שהוא מבזבז לריק את החיים, חייו שלו. הוא חייב להיפרד מכל מלאכת ידיים וללמוד להבין ולדעת, שהעולם כבר נברא ויתקיים אף בלא עזרתו של האדם. ששת הימים בשבוע אנו נאבקים עם העולם, מפיקים רווח מן האדמה. ביום השבת אנו מייחדים את דעתנו על זרע הנצח השתול בתוך נשמתנו. ידינו נתונות לעולם, ואילו נשמתנו שייכת לאדון העולם. ששת ימים בשבוע אנו מתבקשים למשול בעולם – וביום השביעי אנו משתדלים למשול בעצמנו... לייחד יום בשבוע לטובת החירות, יום שבו אנו מפסיקים לסגוד לאלילי התרבות הטכנית, יום בלי כסף, יום של שביית נשק במאבק הכלכלי באחינו בני האדם ובכוחות הטבע. האם קיים רעיון אחר כל כך מלא תקווה לקידום רוח האדם מאשר השבת?

היושע השל, "השבת משמעותה לאדם בימינו". ידיעות אחרונות

אל תפחד

מילים ולחן: אהוד בנאי

אל תפחד,
אתה לא לבד.

היִתָּה זוֹ דְקִירָה קְטַנָּה,
זְעֻזֻעַ פְּתוּמוּי וּמְהִיר,
נְכוּן, אֲבֹדֶת שְׁלִיטָה לְרַנֵּעַ,
לֹא הֵייתָ מִסְפִּיק זְהִיר,
וְעַכְשָׁו פְּעֻמוֹנֵי אֲזָהָרָה
מְצַלְצְלִים בְּרֹאשָׁךְ,
אֲתָה רוֹצֶה לְשַׁכַּח
לְהִתְחִיל מֵהִתְחַלָּה

אֲז תִּאֲמִין שְׁאֵם קְלִקְלֶתָּ
אֲתָה יְכוּל גַּם לְתַקֵּן, כֵּן, כֵּן.

אל תפחד,
אתה לא לבד.

כנפי רוח

מילים: הרב קוק

לחן: אביגיל עמר

בֶּן אָדָם,
עֲלֵה לְמַעְלָה, עֲלֵה.
עֲלֵה לְמַעְלָה, עֲלֵה, בֶּן אָדָם.
עֲלֵה לְמַעְלָה, עֲלֵה.

כִּי כּוֹחַ עַז לָךְ
יֵשׁ לָךְ כְּנָפֵי רוּחַ,
כְּנָפֵי נְשָׁרִים אֲבִירִים.
אֵל תִּכְחָשׁ בָּם
פֶּן יִכְחֹשׁוּ בְּךָ.
דְּרֹשׁ אוֹתָם, דְּרֹשׁ, בֶּן אָדָם
וְיִמְצְאוּ מִיָּד.

אִם יִחְזֹר שׁוֹב רִנֵּעַ הַפַּחַד
אָבוֹא לְהוֹשִׁיט לְךָ יָד.
תְּמִיד אֶהְיֶה קְרוֹב אֵלֶיךָ,
לְחַבֵּק בְּמִקְרָה שְׁתַּרְעֵד.
עַכְשָׁו פְּעֻמוֹנֵי אֲזָהָרָה
מְצַלְצְלִים בְּרֹאשָׁךְ,
אֲתָה רוֹצֶה לְשַׁכַּח
לְהִתְחִיל מֵהִתְחַלָּה

אֲז תִּאֲמִין שְׁאֵם קְלִקְלֶתָּ
אֲתָה יְכוּל גַּם לְתַקֵּן, כֵּן, כֵּן.

אל תפחד,
אתה לא לבד.

תפלה לעני כי יעטוף

תהלים קב

תַּפְּלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ:
יְהוָה שְׁמַעָה תַּפְּלָתִי וְשׁוּעָתִי אֵלַיךְ תְּבֹא:
אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךְ מִמֶּנִּי בְיוֹם צָר לִי.

אנא בכוח

מיוחס לר' נחוניא בן הקנה

אֲנֵא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה
קִבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שֶׁנִּבְנוּ טְהֻרָנוּ נוֹרָא
נֵא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יַחֲוֶדְךָ כִּבְבַת שְׁמֵרָם
בְּרַכְּם טְהֻרָם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמֻלָּם
חֲסִין קְדוּשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ
יַחֲדֵי גְּאָה לְעַמְּךָ פְּנֵה זֹכְרֵי קְדֻשְׁתְּךָ
שׁוּעָתֵנוּ קִבֵּל וְשִׁמְע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת.

שכח לשעה את כל הדעות והתורות שבעולם, וגם תורתנו הכתובה בכלל, שכח את כל מה שקראת ושמעת, שכח גם מה שדיברתי בזה אני, השלך מתוך נשמתך כל מה שהובא שמה מבחוץ, התבודד עם עצמך ועם הטבע, התייחד עם עצמך ועם הטבע, הקשב למה שמתרחש בעומק נשמתך, שמע מה שיאמר לך ה'אני' הטהור שלך! אז לא אצטרך להרבות דברים [...] אז יהיה לנו לב אחד, אפילו בשעה שדעותינו תהיינה שונות; אז לא נצטרך ללכת בשביל אחד, כדי להיות קרובים זה לזה: כל אחד במסלולו ילך, והמסלול אל יהיה קטן. בעולמנו הקטן יש מקום למרחקים אין סוף ולעולמות אין קץ. כוכבי השמים אינם קשורים זה לזה בחבלים ובכבלים, ובכל זאת הקשר שביניהם יותר אמיץ מכל חבלים וכבלים ממשיים שבעולם.

א"ד גורדון, "האומה והעבודה"

מי האיש החפץ חיים

תהילים לז

לחן: ברוך חייט

מי האיש החפץ חיים
אהב ימים לראות טוב.
נצר לשונך מרע,
ושפתיך מדבר מרמה.
סור מרע ועשה טוב,
בקש שלום ורדפהו.

יעלה יעלה

מילים: ר' ישראל נאג'רה

לחן: עזרא אהרון

יעלה יעלה בואי לגני, הנץ רמון גם פרוחה גפני:

יבוא דודי יכין צעדיו. ויאכל את פרי מגדיו.
אם ידי ארכו נדודיו. איר יחידה אשב על כני:

שובי אלי את בת אהובה, שובי את ואני אשובה.
הנה עמי זאת אות כתובה, כי בתוכך אתן משכני:

רעי דודי נפשי פדיתי, ולך רעיה אותי קניתי.
עתה לי בין עמים זריתי. ואיר תאמר דוד אהבתני:

אימתי לטוב זריתיך, ולתהלה ולשם שריתך.
כי אהבת עולם אהבתך, שמחי כי ישועתך אני:

לו יהי כדברך ידי, עתה מהר תאסף נדודי.
ולתוך ציין נחה נדודי, ושם אקריב לך את קרבני:

חזקי רעיה חכך כנין טוב, כי ציץ ישעך רעבן רטוב.
ולצריך אכרות ואחטב, וחיטש אשלח את סגני:

המבדיל

כוס ישועות אשא, ובשם יהוה אקרא.
 אָנָּא יהוה הוֹשִׁיעָה נָּא,
 אָנָּא יהוה הצְלִיחָה נָּא.
 הצְלִיחֵנוּ, הצְלֵחַ דְּרַכֵּינוּ, הצְלֵחַ
 לְמוֹדֵינוּ, וְשִׁלַּח בְּרַכָּה רוּחָה וְהַצְלֵחָה
 בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, כְּדַכְתִּיב יִשְׂא
 בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל. לַיהוּדִים הִיְתֵה אֹרְהָ וְשִׁמְחָה,
 וְשִׁשְׁן וִיקָר. וְכַתִּיב וַיְהִי דָוִד לְכָל דְּרַכֵּיו
 מִשְׁכִּיל, וַיְהוֶה עִמּוֹ. כֵּן יְהִיָּה עִמָּנוּ.
 הִנֵּה אֵל יִשְׁוֹעָתִי אֲבַטַּח וְלֹא אֶפְחָד.
 כִּי עָזִי וְזַמְרָת יְהוָה יְהוּה וַיְהִי לִי לַיִּשְׁוֹעָה.
 וְשִׂאֲבַתֶּם מִיָּם בְּשִׁשְׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הַיִּשְׁוֹעָה.
 לַיְהוּה הַיִּשְׁוֹעָה עַל עַמֶּךָ בְּרַכְתָּךְ סְלָה.
 יְהוּה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סְלָה. יְהוּה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטַח בְּךָ.
 יְהוּה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ.
 לַיְהוּדִים הִיְתֵה אֹרְהָ וְשִׁמְחָה וְשִׁשְׁוֹן וִיקָר.
 כֵּן תְּהִיָּה לָנוּ: כּוֹס יִשְׁוֹעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם
 יְהוּה אֶקְרָא.

סְבָרֵי מֶרְנָן וּרְבָנָן וּרְבוֹתֵי.

סְבָרֵי מֶרְנָן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֵצִי/עֵשְׂבִי/מִיָּנִי בְשָׁמַיִם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ
 וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל.

לנר ולבשמים מילים: סעדיה בן עמרם

לְנֵר וּלְבִשְׁמִים נְפֹשֵׁי מִיחֲלָה
אִם תִּתְּנֵנוּ לִי כּוֹס יַיִן לְהַבְדִּילָה.

סִלּוּ דְרָכַי לִי פִּנּוּ לְנִבּוּכָה
פְּתַחוּ שְׁעָרַי לִי כָּל מַלְאָכֵי מַעְלָה.

עֵינַי אֲנִי אֶשָּׂא אֶל אֵל בְּלֵב כּוֹסֶף
מִמְצִיא צְרָכֵי לִי בַיָּם וּבַלַּיְלָה.

דֵּי מַחְסוֹר תֵּן לִי מֵאוֹצְרוֹת טוֹבָךְ
כִּי לַחֲסִדֶיךָ אֵין קֶץ וְאֵין תִּכְלָה.

יִתְחַדְּשֶׁה גִילִי טְרַפִּי וְטוֹבְתִי
תִּסְרֵר יְגוֹנוֹתַי מִכָּאוֹב וּמֵאֲפָלָה.

הִנֵּה יְמֵי מַעֲשֶׂה מִתְחַדְּשִׁים תָּמִיד
יִתְחַדְּשֶׁה בְּהֵם שְׁלוֹם וְטוֹב סְלָה.

לשם מה נבראה השבת? לשם ההבדלה. שכל הברואים תנועתם מושלת בהן. שמש קובע בוקר ולילה ואינו עוצר, אדמה אינה נחה, צומח אינו פוסק גידולו וחי אינו שובת. עולם בתנועה ואין עצירה אלא לצורכי מיתה וחידלון וכבר ראינו כי מים, שאין בהם תנועה, אינם מים חיים עוד. רק אדם מושל בתנועה, ובהתקדש שבת הוא בורא לו הבדלה. המאבק אינו קל; לתנועה כוחות הרבה, אולם בגופו וברוחו האדם עוצר, אוצר ויוצר לו שליטה בעולמו. אותו אדם סופו שהוא בן חורין, נבדל מהבריאה, ועודנו חי.

לילה כיום יאיר

מילים ולחן: אביתר בנאי

שוב אני נלחם,
מגנט מושך למטה,
זה בנקדות הקטנות,
במלות עידוד.
הפעם אני לא לבד.
איזה קרב, אלהים אדירים, איזה קרב
בין הבור למים.
לפחות יש פה קרב,
לפחות יש מים,
פעם היה רק בור.

לילה כיום יאיר...

אני מרתיח את המים,
זכרונות צפים,
מאימים לשרף הכל.
יש מגרות שעדיין אני לא פותח
עד שיוסיף בי אור.
זה בנקדות הקטנות,
במלות עידוד,
לשרוך תינעלים,
לכפתר את חלצת הכפתורים הלבנה,
להציע לך כוס מים.

לילה כיום יאיר...

לאורך הנחל שנובע בי,
מבין העצים עומד הבית שלי

ערב עירוני

מילים: נתן אלטרמן

לחן: יוני רכטר

שְׁקִיעָה וְרֵדָה בֵּין הַגְּנוֹת.
אֶסְפֹּלֵט כְּחַל מִלְמָטָה.
עֵינֵי נְשִׁים נּוֹגוֹת, נּוֹגוֹת
אוֹמְרוֹת לְעָרֵב - לָמָּה בָּאֵת?

הַפְּנָסִים - פְּרָחֵי הָעִיר -
מְלַבְּלֵים בְּאוֹר נִיחּוּחַ.
אָבִיב חֲשַׁמֵּל עֲצוּב-בְּהִיר
מִשְׁכְּרוֹנוֹ אֲסוּר לְבָרֵחַ.

הוא רק יתום ורק תמים.
נולד לרנע ואיבנו.
בין הלילות והימים
הוא בא לזרח בעינינו.

בין הימים והלילות
לנאות מראה כחלים גלגל, נא,
כל נשמותינו הבלות
שם דשא עשב תלחכנה.

נפנוף שלום. ילדה פתיה.
את חיוכה נשא האוטו.
מה שהיה ולא היה
נדמה כמו ישוב להיות עוד.

כעת אני מאד אחד
ומסתכל מאד בשקט
איה הלבנה חולצת שד
מקיר הבית שמנגד.

יותר קל מימין -
כל נעגועי ללב השמאילו...
אני נכון להאמין
לכל אדם, רק לעצמי לא.

גופי נקטן ומתבמר.
אבל ראשי כל-כך גבוה,
עד שאפלו אם אלך
לא אתבונן לאן אבואה.

שקיעה ורדה על סף הרחוב
ורחוב כמנהרה של תכלית.
מי שגייע עד הסוף
ירצה לבכות מרב תוחלת.

שקיעה ורדה בין הגגות.
אספלט כחל מלמטה.
עיני נשים נוגות, נוגות
אומרות לערב - למה באת?

כל עומת שהציבור מקבל פניה בשמחה, כחתן היוצא לקראת כלה, בכניסתו לבית כנסת, כן היא חוזרת ונעלמת כחולם בתוך ימי המעשה. מחזור הזמן הקטן ביותר ששת לו האדם, שבוע העבודה, פותח מחדש. ילד מרים את נר ההבדלה שהרים אותו זקן, המריק בעיניים עצומות את הכוס האחרונה ותוך כך הוא מקיץ מחלום השלמות שאותו רקם שבתון היום השביעי. ושוב יש למצוא את הדרך מן המקדש אל שוק החיים. על חליפות של קודש וחול, של יום השביעי והיום הראשון, של כלות המלאכה ושל ראשיתה, של זקן ושל ילד – נבנית השנה, נבנים החיים.

פרנץ רוזנצווייג, "כוכב הגאולה". מוסד ביאליק

בקשה למוצאי שאבֶּעס

גאט פון אבֶּרֶהם
קר לי במוצאי שבת
והנר הקטן שלי לא יודע לחמם את הקר הזה.
גאט פון כל הציונים שאומרים 'עברי דבר עברית'.
אני מצטער אבל אני חייב לדבר יידיש ברנעים האלה
המאיימים לבלע אותי כל מוצאי שאבֶּעס,
הנה כבר הבאתי ילדים ובנתי מהם קירות
מלאתי זקן והוצאתי ציציות
אבל המוצאי שאבֶּעס הזה בא, ותכל'ס גומר אותי,
שולח קריצה מתכננת ומפיל אותי בכל פעם מחדש
לכל הנוקבא דתהומא יאושא הזה
יאיוזו תונה.
גאט פון כל היצורים שקר להם בפנים במוצאי שאבֶּעס
ולכל הבריות שאין להם מנוח בזה העולם
ורגליהם נוקשות דא לדא
מה זה בשבילך לחמם לב יתום אחד
שכל מוצאי שאבֶּעס מחשב להשבר.

אלחנן ניר, בתוך: "מי שנפלה עליו מפולת". הקיבוץ המאוחד-ריתמוס

מפתח שירים ופיוטים לפי סדר האלף בית

8	יום שיש הגיע	46	אגדלך
69	יחד לב אל לב	7	אגדת שלום שבזי
85	יעלה יעלה	79	אדרבה
13	ירדה השבת	83	אל תפחד
73	כי אשמרה שבת	84	אנא בכוח גדולת ימינך
17	ככה כמו שאני הולך	26	אסדר לסעודתא
83	כנפי רוח	82	בא בשלום
80	כשהנשמה מאירה	67	בנגלוגל הזה
31	כתונת פסים	29	בר יוחאי
81	לא קלה דרכנו	47	ברוך אל עליון
13	לאט כהולם הלב	70	דחור יקרא
52	לו יהי	28	האורח
90	לילה כיום יאיר	48	היי שקטה
16	לכה דודי	81	הימים שעוד נכוננו לנו
30	למדני את השיר הפשוט	66	הלואי
89	לנר ולבשמים	64	הללו אל בקודשו
9	לפנות ערב	64	הללויה (יענקל'ה גלפז)
57	מודה אני (אבי אוחיון)	62	הללויה (שמרית אור)
57	מודה אני (מאיר אריאל)	70	חופשי ומאושר
77	מזמור לדוד	71	חמדה
85	מי האיש	14	ידיד נפש
78	מכתב לאחי	44	יה אכסוף
78	ממעמקים	66	יה חביבי
45	מנוחה ושמחה	53	יה ריבון עולם ועלמיא
79	מציון תצא האהבה	82	יהיה שלום בחיילך
6	מתנות קטנות	73	יודוך רעיוני
62	נגילה הללויה	65	יום זה לישראל
63	נשמת על חי	71	יום יבוא

7	עונג שבת
63	על כל אלה
30	ערב חג
91	ערב עירוני
13	ערב שבת
29	צור משלו
28	צל ומי באר
9	קול גלגל
51	רואים רחוק רואים שקוף
26	רחוב האגס 1
15	שבת
56	שבת בבוקר יום יפה
14	שבת המלכה
15	שבת וחול
72	שבת מתנה
6	שוב היא כאן
68	שיר השיירה
76	שיר למעלות
49	שירת העשבים
14	שלום לבן דודי
12	שלום לך אורחת
20	שלום עליכם
48	שלח לי שקט
76	שער הרחמים
50	שתלתם ניגונים
77	תוכו רצף אהבה
84	תפילה לעני כי יעטוף

שמות מחברי קטעי הקריאה לפי סדר האלף בית

84	א.ד. גורדון
82,80,50	אברהם יהושע השל
23	אהוד בנאי
12	אילן שיינפלד
92	אלחנן ניר
70	אליעזר שבייד
17	אמיר גלבע
51	אריה קפלן
56	אתי שוסטיק
23	בארי צימרמן
27	בראשית רבה
49	דוד הרטמן
72	דליה רביקוביץ
46	הלל בבלי
71	הרמן כהן
15	זלדה
46,22	ח.נ. ביאליק
17	חיים סבתו
58	י.ח. ברנר
72	ישראל מאיר הכהן מראדין
45	מיכה יוסף ברדיצ'בסקי
17	משה בן מכיר
21	נחמה ליבוביץ'
21	עלי אלון
92	פרנץ רוזנצוויג
20	שחר-מריו מרדכי
69,12	שלמה קרליבך
31	שמואל דוד לוצאטו
58	Fynn

